

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیست ترتیبی خطبه‌های مناسب‌های سال ۱۴۰۱

- ۰۱- خطبه‌ی شب اول ماه مبارک رمضان- ۱۲ فروردین ۱۴۰۱
- ۰۲- خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)- ۲۷ فروردین ۱۴۰۱
- ۰۳- خطبه‌ی شب نوزدهم رمضان شب قدر- ۳۰ فروردین ۱۴۰۱
- ۰۴- خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب بیست و یکم شب قدر- ۱ اردیبهشت ۱۴۰۱
- ۰۵- خطبه‌ی شب بیست و سوم رمضان شب قدر- ۳ اردیبهشت ۱۴۰۱
- ۰۶- دل نوشته‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر- ۳ اردیبهشت ۱۴۰۱
- ۰۷- خطبه‌ی عید فطر- ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱
- ۰۸- خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)- ۴ خرداد ۱۴۰۱
- ۰۹- خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)- ۲۰ خرداد ۱۴۰۱
- ۱۰- خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)- ۸ تیر ۱۴۰۱
- ۱۱- خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)- ۱۵ تیر ۱۴۰۱
- ۱۲- خطبه‌ی روز عرفه- ۱۷ تیر ۱۴۰۱
- ۱۳- خطبه‌ی عید قربان- ۱۹ تیر ۱۴۰۱
- ۱۴- خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)- ۲۳ تیر ۱۴۰۱
- ۱۵- خطبه‌ی عید غدیر- ۲۷ تیر ۱۴۰۱
- ۱۶- خطبه‌های محرم و صفر- مرداد و شهریور ۱۴۰۱
- ۱۷- خطبه‌ی ولادت امام موسی کاظم (ع)- ۱۲ شهریور ۱۴۰۱

- ۱۸- خطبه‌ی روز اربعین- ۲۵ شهریور ۱۴۰۱
- ۱۹- خطبه‌ی رحلت حضرت رسول اکرم (ص) و شهادت امام حسن (ع)- ۲ مهر ۱۴۰۱
- ۲۰- خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)- ۳ مهر ۱۴۰۱
- ۲۱- خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)- ۱۱ مهر ۱۴۰۱
- ۲۲- خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)- ۱۲ مهر ۱۴۰۱
- ۲۳- خطبه‌ی ولادت پیامبر (ص) و امام صادق (ع)- ۲۰ مهر ۱۴۰۱
- ۲۴- خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)- ۱۰ آبان ۱۴۰۱
- ۲۵- خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)- ۷ آذر ۱۴۰۱
- ۲۶- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت اول- ۱۵ آذر ۱۴۰۱
- ۲۷- خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) روایت دوم- ۶ دی ۱۴۰۱
- ۲۸- خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)- ۲۳ دی ۱۴۰۱
- ۲۹- خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)- ۲ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۰- خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)- ۴ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۱- خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع)- ۱۰ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۲- خطبه‌ی ولادت امیرمؤمنان علی (ع)- ۱۴ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۳- خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)- ۱۶ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۴- خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)- ۲۶ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۵- خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س)- ۲۸ بهمن ۱۴۰۱
- ۳۶- خطبه‌ی اعیاد شعبانیه- ۴ اسفند ۱۴۰۱

۳۷- خطبه‌ی عید نیمه‌ی شعبان ولادت حضرت قائم (عج) - ۱۶ اسفند ۱۴۰۱

۳۸- دل نوشته‌ی آخرین دعای ندبه سال - ۲۶ اسفند ۱۴۰۱

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شب اول رمضان

۱۲ فروردین ۱۴۰۱

سلام بر طلوعی منور، ساعاتی مطهر و زمان تپنده. آغازی که پروردگار امر فرمود: مرا در صبحگاهان و شبانگاهان به پاکی بستابید. آغازی منور از حمدی که ظلمت شب را می‌شکافت تا نوید صبحی منور را بدهد. آغازی که پروردگار به ساعات مطهرش قسم یاد می‌کند تا جام جان‌ها نوشنده‌ی رحمتی شود که به آن فرمان داده شده. زبان‌ها در کام چشنده‌ی فرمانی است که همگان را بر سفره‌ی روزی گسترده‌ی الهی می‌خواند. پس آنچه در جان‌ها در جریان است لطفی است که خالقشان در ساعات عمرشان به امانت نهاده تا توان جانشان را بیازماید.

سلام بر زمان، بر رمضان. سفره‌ی گسترده‌ی الهی، بر نفس‌های روزه‌دارانش و بر شب‌زنده‌داران و عابدان شب‌هایش. آنانی که رحمت الهی همچون رودخانه‌ای تحت النهار بر اعمالشان جاری است. پس ای معبود و خدای من سزاوار آنم که تو را سپاس گویم. سپاسی ابدی و جاودانه، همیشگی و بی‌پایان، سپاسی که افزون شود و نابود نگردد. بارالها چگونه از بارگاہت در این ماه رحمت با ناامیدی و محرومیت بازگردم درحالی که خوش‌گمانم به اینکه در آخر این ماه بخشیده شده باز می‌گردانی. الهی قلبی به من عنایت کن که اشتیاقش او را به تو نزدیک کند و زبانی که صدقش به جانب تو بالا برده شود و نگاهی که حق بودنش او را به تو نزدیک نماید پروردگارا مرا از کسانی قرار ده که ذکر را همواره بر زبان دارند و پیمان‌ت را نمی‌شکنند و از سپاست غافل نمی‌شوند و فرمانت را سبک نمی‌شمارند و از آن اطاعت می‌کنند. همان‌گونه‌ای که فرمودی: ای اهل ایمان روزه بر شما واجب و لازم شده همان‌گونه که بر پیشینیان شما مقرر و لازم شد تا پرهیزکار شوید.

در این شب که آغاز این فرمان است باید سعی کنیم گوشه‌ی شنوا پیدا کنیم تا مزده‌ی منادی پروردگار را در این شب که شروع محشر عشق را مزده می‌دهد بشنویم و تلاش کنیم رمز این ماه را پیدا کنیم. پس سجده‌ی شکر کنید که ماهی را درک می‌کنید که

در آن از لذت‌های جسمانی به لذت‌های معنوی صعود می‌کنید و لذت‌های معنوی بالاترین نعمت الهی می‌باشد که باید ساعت این نعمت‌ها را غنیمت عمر به حساب بیاوریم.

یکی دیگر از فضیلت‌های این ماه نزول رحمت بی‌منتهای الهی، قرآن کریم است که خداوند متعال چنین فرموده: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ»؛ این است ماه رمضان که قرآن در آن نازل شده. قرآنی که سرا سرش هدایتگر مردم است و دارای دلایلی روشن و آشکار از هدایت می‌باشد و مایه‌ی جدایی حق از باطل است که در این مورد بهره می‌گیریم از فرمایشات مولا و سرورمان امام زمان (عج) که فرمودند:

آنچه پروردگار کریم به‌عنوان معجزه‌ی پیامبر در کتاب آسمانی قرآن کریم نام می‌برد و از آن‌ها به کتاب تورات و انجیل و زبور و آخرین کتاب، معجزه‌ی پیامبر خاتم اشاره دارد همگی را در یک مجموعه جمع‌آوری می‌کند و از امت آخرین پیامبر گواهی می‌گیرد که در اولین آیه‌های سوره‌ی مبارکه بقره وجود دارد.

قرآن کریم می‌فرماید: و آنان که به آنچه بر تو و بر پیامبران پیش از تو نازل شده است ایمان می‌آورند و آنچه بر پیامبران قبلی به‌عنوان معجزه نازل شد نشان دهنده‌ی صراط مستقیم هدایت بود برای اقوام آن دوره، ولی امت کنونی باید هم صراط آن قوم را و هم هدایت پیامبر خویش را در هدایت وجود بگنجانند پس وقتی در دعاهای قرآن کریم از زبان پیامبران گذشته دعا می‌کنید در واقع راه هدایتی آن‌ها را تأیید نموده و به آن ایمان می‌آورید که این ایمان همان اتصال نورانی است تا ظهور نور قرآن کریم. آنچه که مردم از بزرگان و خلفای خود دریافت می‌کنند ظاهر عمل است و باطن نزد من است شما به دنبال باطن باشید و منتظر آن و ظاهر را که هر بار به دلخواه یک خلیفه تنظیم می‌شود را به خودشان واگذار کنید تا همچنان در بازیچه‌ی آنچه به دست آورده‌اند روزگار را بگذرانند. به دنبال حقیقت قرآن کریم باشید و در طلوع و غروب آن را طلب کنید.

بله چه زیبا مولایمان قرآن و هدایت امت‌ها و تلاش انبیاء، ایمان و تأثیر آن که نشانه‌ی هدایت امت مسلمان است را فرمودند با این شرط که اصل و باطن قرآن را با یاری

امامان مخصوصاً از مولا و سرورمان اباصالح المهدی (عج) درک و عمل کنیم و منتظر دولت ظهور باشیم که حقیقت قرآن کریم را از زبان ایشان بشنویم.

اینک به ساحت مقدسشان ابراز می‌داریم:

مولای ما در کوی مقدس شما ماهی را آغاز می‌کنیم که نامش رمضان است یعنی باران رحمت الهی و ما عاشقان وجود مقدستان بر این باوریم که شما همان باران رحمت و نعمت الهی هستید پس بر جان خشکیده و کویرمان ببارید که سخت دل‌تنگ شماییم و در هجرانتان می‌سوزیم و ماهی را می‌خواهیم آغاز کنیم که دعوت شده‌ی مهمانی خداییم. نه آداب حضور در چنین مهمانی را می‌دانیم و نه طعام سفره‌ی آن را می‌شناسیم ولی می‌دانیم که تأیید و برات شماست که این ماه را بر ما مبارک خواهد نمود پس عاجزانه تقاضا داریم که منتظران و شیفتگان خود را یاری فرمایید.

حال با مناجات گران‌قدر امام سجاد (ع) دست به دعا برمی‌داریم که:

بارالها یاری فرما در این ماه روزه‌دار واقعی آن‌گونه‌ای که رضا و خشنودی تو در آن است باشیم.

بارالها یاری فرما تا در این ماه سخن لغو نشنویم و چشمانمان معصیت نبیند. دست‌هایمان به حرام دراز نشود و زبانمان جز صواب سخن نگوید.

بارالها به نور قرآن به ما آراستگی ظاهری و پاکیزگی باطن، صفای دل، استواری ایمان و نجات محشر عنایت بفرما.

بارالها دعای ما را بر سر سفره‌ی احسانت و تلاوت قرآنت بپذیر که آن دعای دل‌ها و چشمان منتظر ماست.

ما منتظران دولت حقه‌ی امام و ولی مان برای اجابتش فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ فروردین ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

حمد مخلوقات عالم بر آستان کبریایی خالق باد که از مهر بی‌پایانش چشمه‌ی هدایت را جوشاند و بر سرچشمه‌ی لطفش پیامبران را هادی انسان‌ها نام نهاد تا با هدایتشان جان فرو افتاده از ملکوت را بر سرمنزل عافیت رهنمون شوند.

ولی افسوس با وجود تلاش و زحمات عاشقانه‌ی پیامبران قلبی از انسان‌ها هدایت شده و کثیری هدایت را پذیرا نشده نه تنها به ملکوتی که از آن آمده بودند سفر نکردند بلکه عمرشان در ظلمت جهل خود ساخته‌شان به آخر رسید. شکر پروردگار رحمان را که از سر لطف و احسانش راه هدایت و نجات را به وسیله‌ی برگزیدگانش منور نمود تا آنانی که طالب رستگاری هستند از آن صراط مستقیم حرکت کنند. بزرگوار خدایی که سلطنت ملک هستی به دست قدرت اوست و بر هر چیزی تواناست. خدایی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدامیک نیکوکارتر است و او مقتدر و آمرزنده‌ی گناهان بندگان است. بندگان که همواره حیاتشان را با انوار پروردگارشان جاودانه می‌سازند.

پس آیینی وجود را در مقابل نور هدایت قرآن کریم قرار بدهید تا نوری افزون بر نور دیگر در سینه‌ی شما به وجود آید که حرارتش مخصوص است. به هیچیک از عوامل زیستی مربوط نمی‌شود یعنی در کرانه‌های محدود وجود محدود نمی‌شود. باختر و خاور وجود جسمانی نمی‌تواند آن را محدود کند. چون سوخت این نور معجزه‌ای است از الطاف پروردگار کریم که هر کس از بندگان که بتواند در صراط مستقیم که هدایت پیامبران الهی به طرف آن صراط است حرکت کند و نوری افزون بر نوری بر وجودشان که چون آبگینه‌ای از صفات الهی است قرار دهند. پس وجود انسان که وجودی از نظر ماده محدود و از نظر روح غیر محدود است می‌تواند تا در راه معرفت الهی تا بی‌نهایت رشد و معرفت کسب کند.

سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) چه زیبا آیه‌ی مبارکه‌ی مشکات را تفسیر و عمل به آن را سفارش فرمودند.

سلام باد بر جانشینان پیامبر خاتم، حضرت رسول اکرم، محمد مصطفی (ص) و بر عزم ملکوتی‌شان که همواره جان مبارکشان را فدای نجات انسان‌های در بند نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودی‌شان متبلور شود و از ظلمت به نور هدایت شوند.

در این شب مبارک به میلاد یکی از آن جانشینان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم و این شب چه شب مبارک و خجسته‌ای است. شب نیمه‌ی ماه رحمت و کرامت، ماه گستردگی خوان نعمت الهی، ماه رمضان، میلاد دومین نور ولایت و امامت، کریم اهل بیت، اسوه‌ی صبر و گذشت، بلندای رضا و شکیبایی، حضرت امام حسن (ع) است که در مورد شخصیت والای ایشان بهره می‌گیریم از فرمایشات مادر گرامی‌شان، کوثر الهی، سرور عالمیان، حضرت زهرا (س) که پس از در آغوش گرفتن فرزند گرامی‌شان امام حسن مجتبی (ع) چنین فرمودند:

بار دیگر حرارت قلبم را در جسم خاکی جانم آن‌چنان حس کردم که ملکوتیان عرضه داشتند ای دخت پیامبر در جان مبارکتان چه اسراری شکوفا شد که این‌چنین به سخن درآمد و من پاسخ دادم آنگاه که پروردگارم امر فرمود من خلیفه‌ای می‌آفرینم، صورتی مطهر نمایان گشت. همگان به تماشایش سرمست گشتند و پروردگار فرمود: این نقش را به خاطر بسپارید تا راز عشق را آشکار سازم. همگان سر تسلیم فرود آوردند. آن نقش در جان من جای گرفت و نامش آشکار گردید پس نام حسن آشکار کننده‌ی حسن خلقت است در نقش‌پذیری صورت خلیفه. تمام نقش‌ها نشان از خالق مدبر دارند که آمدنشان امر پروردگار را در قالب جان‌ها به نمایش ختم کند و آن ضربان قلب‌ها را به یک ضربان ختم می‌کند و آن ضربان توحید است. پس محبت به فرزندان من، محبت به خلقتی با عظمت است پس نامشان را زینت جانتان کنید و همواره حرارت محبت پروردگارتان را در قالب سینه‌تان حس کنید.

سرور عالمیان در مورد آخرین فرزندشان که گهر یکتای خلقت است نیز چنین فرمودند: انتظار آن زمان که صدای حق طنین‌انداز می‌شود و پروردگار عالم گوش جان‌ها را

می‌شکافد تا تمام پرده‌های عقلت دریده شود و صدایی همچون ندای نرم بارانی در بهار گوش جان‌ها را بنوازد: ای منتظرانم، منم آن وعده‌ی شیرین پروردگار عالم که نامم گوش زمان را شنوا می‌سازد و همگان را به دیدن حکومتی می‌خواند که تختش انوار قرآن کریم است. پس سلام بر آمدنش که حق است و بر منتظرانش که توان جانشان قادر به درک دولتی است که در آن باطل نابود می‌شود و آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که می‌فرماید: **جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ** بر سینه‌ی زمان جاودانه نقش می‌بندد.

اینک در ادامه پیش‌بینی امیر مؤمنان علی (ع) از امت آخرالزمان را نقل می‌کنیم که فرمودند: آخرین فرزندانم حضرت مهدی (عج) به انکار امامتش در پرده‌ی غیب خواهد رفت و اُمت آخرالزمان نامش را دوست خواهند داشت و امامتش را در باطن جان نخواهند پذیرفت زیرا بر تنهایی‌اش می‌نالند و از اطاعتش همانند یاران پسر حسن می‌گریزند و گریز آنان زمانشان را به جاهلیت پیوند خواهد داد و به زمانی که دختران را زنده به گور می‌کردند، آنان نیز جانشان را زنده زنده در گور زمان خواهند گذاشت و این در تمام اقوام و قوم‌های پیشین یافت نمی‌شود زیرا پنهان کردن حق پس از آشکار شدنش جزای سنگینی دارد و امامشان آنان را از وصایای پیامبرشان آگاه خواهد کرد زیرا جان مطهرش مزین به تمام معجزات پیامبران در تمام عصرها و دوران‌هاست.

اینک او را می‌خوانیم تا نام زیبایش غیبی را بگشاید که باطل در آن راهی ندارد پس او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳۰ فروردین ۱۴۰۱

خطبه‌ی شب ۱۹ رمضان شب قدر

سلام بر قدر و آنچه در خود پنهان نموده تا همگان را بشارت به شبی دهد که پروردگار فرمود در آن بشارت است و نوید نجات از دنیای خاکی همان دنیایی که ما را امر به آمدنش فرمود و قرآن کریم در سوره‌ی مبارکه‌ی اعراف (آیه‌ی کریمه ۲۵) آن را به همگان ابلاغ کرد و فرمود: در آنجا زندگی خواهید کرد و در آنجا خواهید مرد و از آن بیرون آورده شوید.

اینک سفره‌ی رمضان ما را به جایگاهمان می‌خواند. صدای قدر در جان‌ها طنین‌انداز می‌شود. ای روزه‌داران امشب برای لب‌های خشکیده و دل‌های گرسنه طعام و آبی گوارا آماده کرده‌اند. جام جانتان را بر سر سفره‌اش مهمان کنید تا غیبی را برایتان فاش کند که اکنون در محضرش نشسته‌اید. به دستان تهی و پر تمناى جانتان شراب رحمت الهی را بچشانید تا بشارت سحر را دریابید. فرشتگان قدر به خلیفگان خویش می‌نگرند، امان از دنیایی که جان‌های چونان گوهرشان را این‌چنین در مرداب حوادث فرو برده تا در تمام لحظات عمرشان به ساعاتی اندیشه کنند که ذخیره‌ای را در پی ندارد.

امشب آمده است تا دست بر سینه گذارد. ای قلب تپنده چگونه از حرکت خواهی ایستاد درحالی‌که عشق را در ملکوت جانت درک نکرده‌ای. پروردگارت در تمام آیات خویش بندگی را به تو آموخته و تو از درکش عاجز بوده‌ای و امشب فرصت دوباره‌ای است تا تپش دیگری را آغاز کنی. در تپشش ابراز داری: پروردگارم بر جانی ترحم فرما که از دامن ملکوتی‌ات به ظلمات زمین مهاجرت کرد و نتوانست تا با انوار بندگی‌ات به جایگاه خویش بازگردد. به حالم ترحم فرما. من روح ملکوتی خویش را در بازار دنیا گم کرده‌ام و امشب آمده‌ام تا بار دیگر ندایی در قلبم مرا به سرزمینم بخواند. یاریم فرما.

چه شب زیبایی است. شبی که نوید پرواز جانی را در خود پنهان نموده که نامش ابوتراب است. چه غم سنگینی بر جان عالم نشسته است. گوهرهای دردانه‌اش

یکی یکی از جانش جدا می شود و آنچه باقی می ماند صدف گران بهایی است که نفس ملکوتی اش چونان نسیم رحمت الهی بر جان امتش می وزد تا جان های سرگردان در کالبدشان را به وعده ی شیرین وصلی بخواند که همواره در انتظارشان آن را به مدد خوانده اند با نوای:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شهادت امام علی (ع) شب ۲۱ رمضان شب قدر ۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

سلام بر آسمان و آنچه در خود پنهان نموده. او رازدار شبی است که توان عقل‌ها قادر به درکش نمی‌باشد. سینه‌اش را گشوده تا قلب‌های عاشق را بریاید. وای بر جان‌های جدا شده از سفره‌اش. غافلانی که عمرشان در پرده‌ی غفلت جانی بی‌حاصل می‌گذرد. آسمان جانش در ظلمت شبی هولناک که پروردگارش آن را در قرآن کریم به تصویر می‌کشد از هم می‌شکافت تا در محضری حاضر شود که او را به نام می‌خواند.

اینک آسمانیان به طرفی قدرنشینان امشب در حرکت‌اند تا در مقابلشان بنشینند. آیا پروردگارتان جانتان را به آمدن چنین شبی بشارت نداده است. راه را چگونه طی می‌کنید؟ از جان زمینی‌تان جدا شوید تا قدر را دریابید. او اشک‌های خاندان نبوت را در خود پنهان نموده. رازدار دل‌شکستگانی است که مولایشان را در خاک پنهان نمودند و به مسجد خالی از سرور و مولایشان بازگشتند تا زمان‌ها شاهدی باشند بر جاودانگی حق و نابودی باطل.

پس جانتان را در دریای رحمت پروردگارتان از باطل وجود جدا کنید تا حق را دریابید. حقی که در کنارتان می‌نشیند. از آنچه در دل پنهان نموده‌اید آگاه است. دست ملکوتی‌اش را رها نکنید. او شما را در ظلمات جانتان به طرف انوار حق می‌خواند، صدای الغوث‌اش را بشنوید.

امشب غنیمت عمرتان است، این غنیمت را در بازار دنیا به فروش نرسانید. رمضان ماه مهمانی غیب جانتان است. در رحمتش را باز کنید او به طعام نیازی ندارد. ضربان قلبش ضامن حیاتش است. او را در گور زمان خوابانید، اجازه بدهید راز زیبای خویش را به زبان آورد. رازی که از الست به همراه دارد تا با توشه‌ی امشب همراه کند. آنگاه فرشتگان قدر به او بنگرند: ای خلیفه‌ام بر ما بنگر که چگونه سر تعظیم بر مقدراتی فرود آورده‌ایم که اکنون در نامه‌ی عملت می‌نگاریم. آنگاه گنجینه‌دار امشب را به مدد می‌خوانیم: ای جانشین پروردگاران به آنچه مأمور بودیم گردن اطاعت خم

نمودیم پس یاری مان فرما تا بندگان مصلح پروردگاران را بشارت به صبحی زیبا دهیم که در انتظارشان است؛ همان صبحی که با مژده‌ی ظهور همراه است. ظهوری که آغاز دولت عشق است سحری که ندای انا بقية الله را در خود پنهان نموده تا منتظرانش را به ضیافتش بخواند و همگان را بر سفره‌ای مهمان کند که همواره او را خوانده‌اند به ندای:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ اردیبهشت ۱۴۰۱

خطبه‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

سلام بر ماهی که پروردگار آن را گرمی داشت و فرمود «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ».

آمدن انوار قرآن کریم بر جان مبارک پیامبر خاتم (ص)، کتاب هدایتی که حامل تمام معجزات انبیای گذشته است؛ و امشب یکی از شب‌های این ماه پربرکت است. شب قدری که **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** را در خود پنهان نموده تا روزه‌دارانش را به سحری مبارک مژده دهد. مهمانانی که ساعات این ماه پر خیر و برکت را در غفلت بازیچه‌های این دنیای خاکی از دست نداده‌اند پس به طرف الیه راجعون به حرکت درآمده‌اند. یا رب ما را دریاب، ما طمع در بازگشت به سرزمینی داریم که دقایق امشب را در سینه پنهان نموده و ما را به ضیافت خویش می‌خواند.

اینک جانت را مهمان آخرین قدر عمرت نما، شاید رضانی برایت رقم نخورد. پس دست یاری امامت را رها نکن. صورتت را به آسمان وجودت نزدیک کن، آیا صدای الغوثش را می‌شنوی. او در دل آتشی را پنهان نموده، زبانش به حرکت در نمی‌آید زیرا قادر به گفتن آنچه در ضمیر جانش شعله‌ور است را ندارد.

امشب آخرین ضیافت این ماه پر فضیلت است. از طعامش جانتان را اطعام کنید. ساعت‌هایش در حال عبور از گذر زمان است، وقت را غنیمت بدانید. جانشین رسالت به شما می‌نگرد. به دست‌های خالی که با نام امیر مؤمنان به سینه می‌کوبد تا از ماهی گذر کند که شهیدی چون علی (ع) دارد. دامانی که سر هزاران شهید عاشق را در خود به یادگار نگه داشته، اینک به روزه‌داران شب قدر می‌نگرد. وای بر جانی که از امشب عبور کند و فرق سرش با ذکر الله نشکافد. چگونه توان گذشتن از **لَبِالْمِرْصَادِ** را خواهد داشت. همان کمینگاهی که در جانتان به ودیعه دارید و باید از قدرنشین امشب طلب یاری کنید.

مولای ما به فریاد دست‌های تهی‌مان برس. او جز دامن پر مه‌رت جای دیگری را نمی‌شناسد. پس یاری‌مان فرماید تا از منتظران ظهور دولتی باشیم که همواره او را خوانده‌ایم به دعای:

اللهم عجل لولیک الفرج

والسلام و علی عباد الله الصالحین

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ اردیبهشت ۱۴۰۱

دل نوشته‌ی شب ۲۳ رمضان شب قدر

در این آخرین فرصت‌های شب‌های قدر امسال بیاید به درگاه جود و سخای پروردگار کریم ناله و مناجات کنیم که ما را در این رمضان دست خالی و بی‌بهره نگذارد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بارالها، معبود من، مولای من، خدای من، این منم بنده‌ی مضطر تو که امیدش از همه کس بریده شده مثل شب اول قبر دستم از همه جا کوتاه است. همه تنهایش گذاشتند. خدایا چه کار کنم؟ با تو حرف بزنم؟ ناله و گریه و زاری کنم؟ اصلاً چه بگویم که از آن خبر نداشته باشی. نمی‌دانم خدایا آن قدر عهد و پیمان شکستم که دیگر جوابم را نمی‌دهی. نگاهم نمی‌کنی، یعنی دیگر قبول نمی‌کنی؟ و رویت را از من برمی‌گردانی؟ پس وای بر من، وای بر من و بیچارگی و بدبختی‌ام. به کجا پناه ببرم.

ولی معبود من، این منم بنده‌ی عاشق تو که چشم امید به عفو و مهربانی‌ات دارد. درست است که دستش تهی و رویش سیاه است ولی در این دقائق آخر شب قدر نه تنها به کرم و بخشش امیدوار است بلکه به درگاهت شفیعیانی را آورده که من و تو ای مولای من آن‌ها را دوست می‌داریم.

پس خدای من تو را قسم می‌دهم به فرق شکافته‌ی مولایم امیر مؤمنان (ع) و پهلوی مطهر سرورم حضرت زهرا (س) و سر عاشق اباعبدالله (ع) و جگرهای زهرآلود ۹ امام من و وجود گوهر بار مولایم امام زمان (عج) که من را ببخشید، حاجتم را روا کنی. پس ای خدا می‌خواهم، صدایت می‌زنم که از من بگذری، رسوا و جزا و عذابم نکنی. مهربانی کن به من، آقا و مولای من، منم بنده‌ات، بنده‌ای که بریده چاره‌اش از غیر تو. ای خدا، ای منتهای آرزوهایم، امید به کسی غیر از تو ندارم. پس خدای من امیدوارم، خیلی هم امید دارم. درست است که عملی که روی درخواست و توجه و عنایت تو داشته باشم ندارم اما با تمام وجود می‌پرستم. می‌دانم، اطمینان دارم به من نظر و

عنایت داری که اگر این‌طور نبود در این شب قدر، در این خانه‌ی امام عصرم چه کار می‌کردم پس مطمئنم تو دعوتم کردی و به درد و دل عاشقانه‌ی من که امید دارم از روی اخلاص باشد گوش می‌دهی پس من هم می‌گویم که:

بارالها، ای محبوب من، چگونه مرا خواندی درحالی‌که لحظات حیاتم در ضربان‌های غفلت از یاد تو سپری گشت و زیبایی‌های زودگذر من را شیفته‌ی خود نمود و آرزوهای فرداهای دور مرا در خود پیچید و آنگاه که به ستایش تو ایستادم از نام بزرگ تو محافظت نکردم و آن را به هوس‌های زودگذر آراستم ولی تو مهربان‌تر از آن بودی که مرا مورد خشم خود قرار دهی بلکه مرا به محبت خود نواختی. پس چگونه تو را سپاس گویم و منتظر رحمت مانم که برایش سجده‌های طولانی نکردم و کمر بندگی در اطاعت آن نبستم.

یاریم کن ای خالق من تا به خطاهایم اعتراف کنم و تو را سپاس گویم. ای رب من و خدای من چگونه مرا در به خاک افتادن در برابر قدرتمندی خود می‌بینی و کوچکی و خوردی‌ام را به من گوشزد نمی‌کنی بلکه مرا مورد لطف و احسانت قرار می‌دهی و مرا آزاده و بزرگ می‌شماری. چگونه تو را ستایش و سپاس گویم. آیا در سینه‌ی من قلبی آفریده‌ای که گنجایش این مقدار محبت را داشته باشد. ای خالق ضربان‌های حیاتم آنگاه که امر می‌فرماید تا ساعت وجود از حرکت بایستد و آنگاه مرا در حیاتی دیگر حیات مجدد می‌بخشی درحالی‌که من هنوز فرصت شکر این حیات را ندارم مرا در زندگی دیگر از نعمت‌ها بهره‌مند می‌سازی پس یاریم کن تا تربیت حضور داشته باشم.

در این نیمه‌های شب قدر با مناجات مسجد کوفه مولایم امیرالمؤمنین (ع) به تو پناه می‌برم تا بگذری از جرم و گناهم و ترحم کنی در روز قیامت، مولای من، مولای من.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید فطر

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۱

سلام بر زمان و تپش قلبش. تپشی که در خود هزاران معمای تلخ و شیرین را به تصویر می‌کشد. شیرینی لحظاتی که صدای گرامی رسول خدا (ص) را در خود ذخیره نموده و آنگاه که می‌فرماید:

عاشقان، آماده شوید ماه شوال آمدن عید را خبر می‌دهد. به نماز عید می‌رویم تا پیشانی بندگی را بر خاک نهیم و پروردگار را بر پای سفره‌ای سپاس گوئیم که هم‌اکنون به انتهای این مهمانی باشکوه رسیدیم. جان‌هایمان بر سربیل رحمتی مهمان گشت که هم‌اکنون در جانتان شهد شیرینش را حس می‌کنید. فطرتان لحظاتی را به یاد می‌آورد که مهمان الست بودید و منادی شما را ندا داد آیا صدای پروردگارتان را در عمق جانتان می‌شنوید. آنگاه که می‌فرماید: آیا من پروردگارتان هستم و همگی پاسخ می‌دهید قالو بلی.

پس به آغوشش بشتابید. او بنده‌نواز و مهربان است. گرسنگی و تشنگی جانتان را به آبی از رودخانه‌ی رحمتش درمان می‌کند. امروز شعاع خورشید نوید این رحمت را بر زمین مژده می‌دهد و به نمازگزارانی می‌نگرد که صورت بر خاک گزارده‌اند تا نسیم رحمتی را درک کنند که از شب‌های قدر به همراه دارند. شب‌هایی که در دلش چهره‌ی هزاران عاشق دل‌خسته را به یادگار دارد. الغوث گویانی که صدای فریادشان جاودانه در زمان باقی می‌ماند تا زمان‌ها از پی یکدیگر بیایند و بروند. رمضان‌ها شاهده‌ی باشند بر دل‌خستگی که جز او را نخوانده‌اند.

ای یار پرده‌نشین به امت خویش بنگر که چگونه با شراره‌های عشقت به نماز ایستاده است. به تنهایی‌اش ترحم کن. او را در گوساله‌پرستان زمانه‌اش دریاب. او از آنچه آن‌ها می‌پرستند می‌گریزد تا سر بر آستان مولایی گذارد که هم‌اکنون او را در سجاده‌ی نمازش می‌بیند. یاری‌اش فرما، شیطان نفس در کمینش نشسته است و او جزء وجود نازنینت یاوری ندارد.

ای گنجینه‌دار زمان به دست‌های تهی ما ترحم فرما که همواره به ندای اللهم عجل لولیک الفرج تو را می‌خواند تا نمازش را بپذیری و رمضان را به شیرینی نام با جلالت در زمان ثبت فرمایی. پس تو را می‌خوانیم به ندای:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۴ خرداد ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام جعفر صادق (ع)

سلام بر جان‌های مطهر، همانانی که زمان‌ها را در عصرها به خود اختصاص دادند تا همگان در آینه‌ی جانشان نظر کنند آنگاه سایه‌ی رحمت الهی را در دولتی ببینند که همواره وعده‌های شیرینش را در کتاب آسمانی تلاوت نموده‌اند آنگاه که بر سر سفره‌ی انبیاء می‌نشینند تا از رزقی تناول کنند که نامش معجزه است.

بله با این توصیف و تفسیر آیات الهی به فرموده‌ی سرور عالمیان، حضرت زهرا (س) انعکاس آیات در وجودهاست پس با تلاوت آیات و حکایات قرآن کریم به درون سفر کنیم و همه‌ی مبارزات حق علیه باطل را در وجود جستجو کنیم و با عمل به آن‌ها جان را از نفس‌های بد نجات داده و سرزمین امن الهی که همان پاکی و حق‌مداری و گذشتن از پلیدی‌های نفس اماره است برسیم.

پس کسانی که قرآن کریم را با درک و عقل تلاوت می‌کنند با قرائتش به دربار فرعون می‌روند، بُت وجودشان را می‌شکنند، از دریای احسان الهی عبور می‌کنند، به سرزمین امن الهی می‌رسند. با وعده‌ی میقات همراه می‌شوند تا در انتظارشان از زیورهای جانشان جدا شوند. ندایی شیرین در جانشان طنین‌انداز می‌شود. به طرف سرزمین موعود به حرکت درآیید. همان سرزمینی که وعده‌ی بر حق الهی است آنگاه که می‌فرماید:

سجده‌کنان وارد سرزمین امن الهی شوید تا جانتان در پرتو حق بی‌فروزد و سیاهی و تباهی نفس اماره از جانتان جدا شود. آنگاه انوار روح خداوندی در عصای پیامبر سدهای شیطان را بشکند. راه هموار حق را بر همگان عرضه دارد تا امتش بر قدرتی سر تعظیم فرود آورد که همواره آنان را بر حکومتی خوانده که گذشتگان و آیندگان آن را به مدد می‌خوانند تا وعده‌ی حق محقق شود و معجزات انبیاء در جان‌ها به ظهور برسد. جان‌های زنده شده در حق از گور زمان برخیزد و به ندای حق پاسخ دهد آنگاه که می‌فرماید: «بقیة الله خیر لکم ان کُنتم مؤمنین».

ما امروز به سوگ امامی در این خانه‌ی مقدس حضور داریم که با درس و تفسیر و اصلاح انحرافات، تلاش بی‌وقفه‌ی برای رسیدن به سفارشات سرور عالمیان فرمودند مخصوصاً با کتاب گران‌سنگ مصباح الشریعه، شیعه را جانی دوباره بخشیدند. ایشان ششمین اختر آسمان ولایت و امامت، معلم راستین قرآن و عرفان، پاک‌کننده‌ی انحرافات از دین، بنیان‌گذار راه و رسم شیعه، حضرت امام جعفر صادق (ع) است.

امامی که پاک‌کننده‌ی انحراف از باورهای غلط دینی مردم و باطل‌کننده‌ی روایت و احادیث جعلی و کاذب بودند. روایت‌هایی که به‌وسیله‌ی منافقین و جاهلین وارد اسلام شده بود و ایشان با جایگزین کردن احادیث و روایت‌های صحیح به ما راه و رسم شیعه شدن و شیعه بودن را آموختند. از وجود مقدسشان تقاضا می‌کنیم که ما را برای شیعه‌ی واقعی بودن و شیعه واقعی ماندن یاری فرمایند. همان‌گونه‌ای که وارث و فرزند گرامی‌شان مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) در آموختن راه و رسم انتظار ما را یاری می‌فرمایند همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند:

ما دوستداران خود را در عملشان دوست می‌داریم و همچنان که آن‌ها برای رضای الهی و خشنودی قلب پیامبر الهی تلاش می‌کنند اهل‌بیت پیامبر خاتم در رساندن آن‌ها به مقامات عالی‌تر تلاش می‌کنند و این نامش معامله با پروردگار است پس در آنچه از عمرتان باقی مانده سعی در به دست آوردن رضایت الهی کنید تا باب شفاعت برایتان، درجات بهشت را تغییر دهد زیرا زمان جز در رضای حق ثابت نمی‌ماند و لحظه‌ها در حال عبور از مرز عمر هستند؛ شما از مرز عمر عبور نکنید و با تلاش در رضایت حق، در لحظه‌ها جاودان باقی بمانید.

اینک ضمن عرض تسلیت به پیشگاه ولی و امام عصر و زمان سرور و مولایمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت شهادت پدر بزرگوارشان امام جعفر صادق (ع) با دلی پر خون و چشمی اشک‌بار ابراز می‌داریم: ای مولای ما، تا به کی روزهای شهادت پدران بزرگوارتان بر قلب شیعیان و منتظران قیامتان زخم خواهد زد؟ دعا می‌کنیم تا با ظهورتان و انتقامتان از باطل بر دل‌های سوخته از مصیبت‌مان مرهمی گذارید. همان‌گونه‌ای که آگاهی دارید در این زمانه که کفر و ظلم و جنایت و فساد دنیا را پر

کرده همچون عصر جد بزرگوارتان امام جعفر صادق (ع) بشریت مخصوصاً مسلمانان و شیعیان نیاز به سرپرستی و هدایت و نجات از گمراهی و کجروی و آگاهی از اسلام راستین دارند. ای ریشه‌کن کننده‌ی ستمگران و برطرف کننده‌ی نادرستی و کژی‌ها، ای نو کننده‌ی فریضه و سنت‌های دین و ای برگرداننده‌ی حدود قرآن و آثار دین، ای ویران کننده‌ی بنیان شرک و دورویی و نفاق و دروغ، ای نابود کننده‌ی گردنکشان و گمراهان به فریاد امت جدتان برسید و ایشان را از سرگردانی بین حق و باطل، ایمان و کفر، نجات و تباهی رهایی بخشید.

حال دست به دعا می‌داریم که بار الها کفر و ظلم و نفاق و جنایت و فساد دنیا را فرا گرفته و از اسلام جز اسمی و از قرآن جز رسمی باقی نمانده؛ به حرمت امام صادق (ع) به فریاد بندگانی که در ایمان پایداری و استواری دارند برس.

بار الها ما را شیعیانی تربیت شده در مکتب امام صادق (ع) و فرزند گرامی‌شان امام عصر (عج) قرار بده.

بار الها چشمان منتظر ما را به جمال مولایمان روشن بفرما و قلب نازنینشان را از ما خشنود بفرما.

بار الها در ظهور دولت حقه‌ی امام زمان تعجیل بفرما و ما را نیز یاری فرما تا در اخلاص عمل و کسب و رضایت تو ای پروردگار کریم تعجیل کنیم.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۰ خرداد ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

حمد و سپاس پروردگار رحمان و رحیم را سزااست که آفریننده‌ی جان‌هاست، جان‌هایی که با شکرش به دریای بیکران محبت و احسانش داخل شده و عزت یابند عزتی که همه‌ی مخلوقات در برابرش سر تعظیم فرود آوردند. پس شکر پروردگار یکتا را که هدایت خویش را بر جان بندگان هدیه فرمود تا همواره بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و از رزق ملکوتی‌اش جانشان را متنعم کنند.

نیست معبودی جز خداوند یکتا که رحمتش فریادرس بندگان، احسانش یاری کننده‌ی درماندگان، بخشاینده‌ی گنه‌کاران، روزی دهنده‌ی خورندگان و آرامش دل مؤمنان است. آرامشی که قلب مؤمنان را مشتاق الیه راجعون می‌کند تا در جوار حق شیرینی بندگی را در کام خود عسل مصفا کنند و غربت زمین را به فراموشی بسپارند. شکر پروردگار رحمان را که عزت را در قالب و نام خلیفه به آدمی عطا فرمود تا شیرینی لذت بندگی را درک کرده و هر لحظه آرزویی جز رسیدن به لقاءالله در جان و روحش نباشد.

چه زیبا اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) آن را به نمایش بشریت گذاشتند تا الگویی باشند برای کسانی که به دنبال رضایت پروردگار و سعادت و عزت ابدی هستند. ما در این شب مبارک به میلاد یکی از ایشان در این کوی عشق حضور داریم. ایشان هشتمین حجت بر حق ثامن‌الحجج امام علی بن موسی‌الرضا (ع) هستند که حکایت هدایت و راهنمایی شیعیان را در حیات و مماتشان به انجام رساندند که ما در این شب گوشه‌ای از سخنان گوهربارشان را نقل می‌کنیم که فرمودند:

سلام آغازی است جاودان، پروردگارم فرمودند وای بر ساعتی که انتظار از جان انسان جدا شود آن زمان است که میزان عمل‌ها را ترازوی عدالت نخواهد سنجید. وقتی من وارد طوس شدم یاران با افتخار در کنارم می‌نشستند هر کدام خود را در نعمت هم‌نشینی با رسول خدا (ص) احساس می‌کرد و من به شما می‌گویم که به آسمان نگاه

می‌کنید، ماه و ستارگان را در منظومه‌ی شمسی مورد کاوش و مطالعه قرار می‌دهید. وجود امامت، معمای خلقت، جانشین برای هدایت آفرینش است پس در فطرت تمام موجوداتی که به‌عنوان مخلوق هستند انواری از امامت ذخیره شده است. گاه این انوار باعث روشنایی قلب می‌شود و گاه عقل از بزرگی‌اش متحیر شده آن را رد می‌کند. حرم جایی است که نام این انوار را با خودش به همراه دارد همه‌ی دل‌ها برای درخشش این انوار به حرم مراجعه می‌کنند با درد و دل‌هایی که به زبان می‌آورند.

پروردگار در کتاب خود فرموده ترازو و میزان در تمام زمان‌ها و معیار سنجش اعمال‌هاست. اینک میزان عمل‌ها معیار صبر آن‌ها خواهد بود و همواره جان آدمیان در معرض حوادث ناگوار است پس آنچه از آن باید ترسید تنهایی، تنهایی است که سخت‌ترین بلاهاست. باطل در همه دوران‌ها از حرم می‌ترسید درحالی‌که از در و دیوار مشکلی برایشان پیش نمی‌آید. از دورویی و ریا قلب‌هایشان مرده چه فرقی می‌کند ظاهرش به کسی صدمه می‌زند یا نه. آن‌ها با حرام‌خواری و بازی با دین جدم چیزی برای مردم باقی نمی‌گذارند که از آن بترسند. تمام تدبیری که دارند نفعی به حالشان ندارد.

خانه‌ی پسر مهدی (عج) چراغ منور هدایت‌هاست در تمام دوران‌ها. مکانی که انوار امامت به مانند کشتی نوح عاشقان را در یک مکان جمع کرده، قدردان لطفی باشید که مانند خانه‌ی مادرم زهرا (س) همواره به روی عاشقان باز است.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک خدمت مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد جد بزرگوارشان امام رضا (ع) به تمنا به ساحت مقدسشان ابراز می‌داریم:

مولای ما در این زمانه‌ی پر از فتنه و نفاق و کفر و فساد آرامش دل سوخته ما یقین و امید به ظهور شماست، تعجیل بفرمایید و ما آن را از پروردگار رحمان هر روز می‌خواهیم که بارالها ما منتظران امام و ولی و نعمت آخرین منتظریم تا آفتاب حق از پشت نیرنگ‌های باطل به درآید و عاشقانش را در دامن محبتش به طرف تو ای پروردگار کریم رهنمون شود.

پس همگی در این شب بزرگ و پربرکت در این خانه‌ی عشق با صدایی که عرشیان و فرشیان بر آن گواه باشند فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۸ تیر ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام جواد (ع)

شکر و سپاس پروردگار کریم را سزااست که برای انسان زمین را مقدر فرمود تا برای کسب حیات جاودانه در قرب الهی در الیه راجعون تا ابد در وعده‌های پروردگار رحیم سعادتمند و زنده بماند و کسانی که عمر زمینی خود را به لهو و لعب و بازیچه بگذرانند حیاتی نه در دنیا و نه در آخرت برایشان نبوده و تا ابد در عذاب عمر از دست رفته بمانند. چون پروردگار حکیم و رحمان زمین و آسمان و هرچه در اوست را به حق بیافرید و حق را جاودانه و باطل را کف روی آب نام برد.

پس شرط حیات زندگی و نفس کشیدن به حق و در حق است و آن باید در باطن و ظاهر ریشه دوانده باشد. در درون نیت و اخلاص را رقم می‌زند و در ظاهر عمل را. افسوس همان‌گونه که قرآن کریم می‌فرماید: آنان به بازیچه‌های کودکانه خو گرفته‌اند. تا خویش خویشتن را فراموش کنند همان پرده‌ای که ضخامتش جانشینان رسالت را در هدایتشان تنها گذاشت و صدای حق را در قلوب آنان به ظلماتی بدون نور تبدیل نمود.

پس باید گفت که درود و سلام بی‌شمار و بی‌پایان بر خورشید رسالت، ماه هدایت، ستاره‌ی نبوت، روشنایی صراط، پایگاه نجات، گرمی کننده‌ی حیات، رسول اکرم حضرت محمد (ص) و بر خاندانش که همگی ستون‌های استوار دین، حبل‌های متین، رهبر و پیشوای راستین مردم زمین که مطهر و پاک، با تقوا و با یقین‌اند. برکات الهی بر جان‌هایشان که فرمان قیامت چونان نسیمی بر روح پاکشان و جسم مطهرشان خواهد وزید و آنگاه که از خاک برمی‌خیزند زمین به آن افتخار خواهد نمود به خاطر اینکه چند صباحی امانت‌دار جسم پاکشان بوده، سپاسگزار پروردگار کریم خواهد بود.

در این شب عزادار یکی از آن وجودهای مقدس، معدن جود و سخا، علم و تقوا، شجاع در میدان علم، نهمین اختر امامت و ولایت امام محمدتقی جوادالائمه (ع)

هستیم که در معرفی خود بعد از شهادت پدر بزرگوارشان حضرت امام رضا (ع) که شروع امامتشان در ۸ سالگی بود چنین فرمودند:

من محمد بن علی، جوادم، من عالم به نسب‌های همه‌ی مردم هستم، مردمی که به دنیا آمده‌اند یا نیامده‌اند. من علم از خود شما به ظواهر شما و باطن‌های شما هستم. این علم را قبل از خلقت عالم هستی داشته‌ایم و بعد از فنای عالم هستی نیز داریم. اگر نبود تظاهرات اهل باطل و دولت‌های باطل علیه ما و اگر نبود مردم عوام و شک‌های آنان چیزهایی می‌گفتم که همه تعجب کنند.

بله امامت خورشید و ماه هدایت‌اند و تا ابد جان‌ها و وجودها را روشن به نور خداوندی کرده و زمین‌های مرده را زنده و شاداب می‌کنند. در این مورد بهره می‌گیریم از فرمایشات گهربار و حقیقی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که خاموشی خورشید و ماه در قیامت را به تصویر کشیده و نورافشانی پیامبر و اهل‌بیتش را توصیف فرموده‌اند که:

سلام نام است که پروردگار فرمود آنگاه که زمین و آسمان بشکافد معادن زمین به لرزه درآید. انرژی‌های ذخیره شده از جایگاه خویش به حرکت درآید. خورشید لب به سخن گشاید: یا رب زمان درخشیدنم به پایان رسید گرمای وجودم به سردی گرایید ولی نامم همچون گویی درخشان در زمین باقی ماند.

اینک خلیفگانم بر درگاهی حاضر آمده‌اند که گرمای وجودشان نام را به فراموشی سپرده است. آنان خورشیدی بودند که شعله‌ی جانشان هرگز خاموش نشد. هزاران جان مرده در پرتو نورشان جان گرفت. چه زیباست طلوع آنان و غروب من تا همگان به اختر تابناکشان بنگرند و اظهار دارند یا رب عمری در گردش زمین خورشید و ماهی را نظاره کردیم که از جانمان جدا بودند. اینک خورشید و ماهی را در کنارمان حس می‌کنیم که نورشان هزاران زمین مرده را به باغی زیبا تبدیل می‌نماید. پس شکر بر درگاه خالقی که مدبر امور است.

ای مهمانان کوی عشق ما چه سعادت‌مند هستیم که در کنار خورشید نفس می‌کشیم که در تمام لحظات عمرمان نورش جاہمان را روشن می‌کند. اگر از آن غافل نباشیم وجود مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المہدی (عج) احساس کرده و از عشقی لبریز می‌شویم که در آن ظلمت معنایی ندارد پس او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵ تیر ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

شکر و سپاس پروردگار غفار و غفور را سزاست که یاد خود را آرامش دل‌های هجران کشیده‌ی ذاکران و عاشقانش قرار داد تا حیات زمینیان مزین به صبری جمیل گردد و لحظه‌ها را با شیرینی الیه راجعون سپری کنند. پاک و منزّه است خداوند سبحان، نیست معبودی غیر از او قابل حمد و ستایش. اوست که رحمتش جاری و لطف و کرمش نوازشگر بندگان است.

سلام نامی است که پروردگار عالم آن را برای ارتباط بین خود و بنده‌اش برگزید و امر فرمود به زیر چتر محبتم درآیید و پراکنده نشوید آنگاه که شما را ندا دهم ای فرزندان آدم از آنچه روزی‌تان دادم انفاق کنید تا طعم رستگاری را دریابید و انسان به پا خاست تا این فرمان را به اجرا درآورد. روزی‌اش را به پیشکشی بر بندگان عرضه کرد و برای جلب رضایت الهی جانش به سخن درآمد: ای خالقم، بهترین متاع جانم را که ایمان به دستورات بارگاه کبریایی تو بود بین بندگان انفاق کردم و آنان را با حق همراه نمودم پس جهادم را بپذیر و انفاقم را جاودانه فرما تا به هنگام بازگشت به بارگاه ملکوتی‌ات جانی را به همراه بیاورم که جز اطاعت نام دیگری را نمی‌شناسد.

چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که بزرگ‌ترین و بهترین انفاق، ایمان و هدایت به بندگان پروردگار است که خیر دنیا و آخرت را در پی دارد مخصوصاً در محیطی که فقر ایمان و معرفت بوده و انفاق کننده با سختی‌ها و دشواری روبه‌رو باشد که همه اولیای ما در این مورد تلاش بی‌وقفه داشتند.

ما در این شب حزن و اندوه به سوگ شهادت یکی از ایشان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت و ولایت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیاء، اباجعفر، محمدبن علی ملقب به باقر (ع) می‌باشد. امام باقر (ع) نسبت به پایه‌گذاری و نشر علم الهی همت شایان نمودند و چون علم و دانش امام مانند امامان دیگر از وحی سرچشمه می‌گرفت در نتیجه همه دانشمندان، چه دوست

و دشمن معترف به شخصیت علمی امام شده و از محضر درس ایشان کسب فیض می کردند. امام باقر (ع) پس از سالها رنج و زحمت و خدمت به فرهنگ و معارف اسلامی در هفتم ذی‌الحجه سال ۱۱۴ هجری در سن ۵۷ سالگی به دستور هشام بن عبدالملک ملعون مسموم و شهید شدند.

خواهران و برادران همان‌گونه‌ای که می‌دانید ما در دهه‌ی اول ذی‌الحجه یعنی ایام معلومات و میقات حضرت موسی (ع) و ساخت کعبه و طواف حضرت ابراهیم و حضرت اسماعیل (ع) واقع شده‌ایم، جای بسی سعادت است برای ما که امسال این ایام مطابقت گردیده با حج امام مولا و سرورمان، حاجی راستین صحرای عرفات و منا و مسجدالحرام، ابوالصالح المهدی (عج). بار خدایا قرار بده در این زمان، مولا و سرورمان را پیشوا و امام بر حق ما همان‌گونه‌ای که حضرت ابراهیم (ع) را خلیل و امام قراردادی که به‌وسیله‌ی وجود با برکت امام عصرمان رستگاران رستگار شوند، توبه‌کنندگان توبه کنند، عبادت‌کنندگان عبادت کنند، نجات‌یابندگان نجات یابند، هلاک شوند ستمگران و قاتلان و منافقان و پیروز شوند حق‌مداران که این ایام، زمان قربانی کردن نفس‌ها و آشکار شدن اخلاص در بندگی و سعی و کوشش و جهد به سمت عبودیت است که باید به صحرای عرفات، قلبی را برد که آینه‌ی حق و جلوه‌ی عشق الهی و جدا از هرگونه آلودگی باشد همان قلبی که در الست خداوند کریم به انسان‌ها عطا فرمود؛ همان قلب حضرت ابراهیم و قلب رسول خدا حضرت محمد (ص) و فرزندانش. همان قلبی که امام عصرمان به صحرای عرفات می‌برد؛ همان قلبی که حضرت موسی (ع) به میقات برد.

بله این عشق، در خانه‌ی دل است؛ ما که از خانه‌ی کعبه دور و از حاجیان نیستیم هر لحظه باید طواف خانه‌ی دل کنیم. ما که سعادت حضور در این کوی عشق در خانه‌ی امام عصر (عج) را داریم باید بدانیم و باور کنیم که مولا و اماممان همانند جد بزرگوارشان حضرت ابراهیم که خداوند فرمود: ای ابراهیم، خانه‌ی مرا برای راکعان و ساجدان پاکیزه کن. ایشان نیز با فرمایشات گهربارشان سعی می‌نمایند خانه‌ی دل ما را از آلودگی گناهان پاک کنند و در ساخت خانه‌ی دلی محکم و استوار در مقابل شیطان

و نفس ما را یاری فرمایند که به فرموده و سفارش زیبای ایشان توجه خاص می‌نماییم که فرمودند: برای ساخت خانه‌ی دل، مصالح خوب و محکم را انتخاب کنید تا خانه‌ای محکم و زیبا را به پیشگاه پروردگار عالم ببرید تا در وعده‌اش به حقانیت آنچه که به واسطه‌ی مأموران آسمانی برایتان آماده شده برسید و به خداوند عرضه دارید: ای خالق هستی، دست‌های ناتوانم مشتاق رسیدن به در خانه‌ای است که خود فرمودی که آن نور در خانه‌هایی است که خدا رخصت داد ارجمندش دارند و نامش در آنجا یاد شود و او را هر بامداد و شبانگاه تسبیح گویند پس رخصت آن را با درک نعمتش به جانم بچشان تا همواره بر خاک درگاه با عظمتت در سجده‌ی شکر باشم.

و ما در این ایام مبارک دست تمنا به درگاه پروردگار کریم بلند می‌کنیم تا در ظهور دولت حقه‌ی امام عصرمان تعجیل فرماید تا دل و جانمان را با هدایت امامان از آلودگی‌ها پاک، آن را فقط محل ذکر و یاد پروردگار رحیم کنیم و برای تحقق آن فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی روز عرفه

۱۷ تیر ۱۴۰۱

سلام بر طلوعی منور و ساعاتی مطهر، زمان تپنده، آغازی که پروردگار امر فرمود: مرا در صبحگاهان و شبانگاهان به پاکی بستایید. آغازی منور از حمدی که ظلمت شب را می‌شکافت تا نوید صبحی منور را بدهد. آغازی که پروردگار به ساعات مطهرش قسم یاد می‌کند تا جام جان‌ها نوشنده‌ی رحمتی شود که به آن فرمان داده شده. زبان‌ها در کام جان‌ها چشنده فرمانی است که همگان را بر سر سفره‌ی روزی گسترده‌ی الهی می‌خواند پس آنچه در جان‌ها در جریان است لطفی است که خالقشان در ساعات عمرشان به امانت نهاده تا توان جانشان را بیازماید.

شکر پروردگار رحمان و رحیم را که ده شب و روز ذی‌الحجه را منور به لطفی نمود که بندگان عاشقش قرب الهی را که در صحرای محشر درک خواهند کرد در مکه و صحرای عرفات و منا احساس کنند و مشتاق رسیدن به الیه راجعون شده و برای قیامت لحظه‌شماری کنند. ده شب معلومات که خیر کثیر در آن است را میقات نام نهاد همان‌گونه‌ای که در قرآن فرمود:

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وعده کردیم با موسی سی شب و تکمیل کردیم آن را به ده شب دیگر پس تمام شد قرارگاه پروردگارش تا چهل شب. در این ده شب میقات رازهایی پنهان است که باید آن را درک کرده و عمل نمود. همان‌گونه‌ای که حضرت موسی (س) در آن ده شب و روز در رسالت تمام انبیای گذشته و آینده سیر کردند و در آخر به مکه و بعد از آن به صحرای عرفات و منا رفتند. مشغول عبادت و مناجات شدند که قسمتی از آن را برایتان نقل می‌کنیم.

حضرت موسی (س) به کوه مشرف به مکه رسیده از آن بالا رفته چنین با کوه صحبت فرمودند که: ای سنگ‌های زیر پای من آیا ترس شما از آن آفریننده‌ی بی‌همتا شما را چون غباری در آسمان پراکنده خواهد کرد، غبار آن عظمت اکنون در جان من است

که هر لحظه دچار آن فرمان می‌شود و از هم جدا شده و متلاشی می‌شود و چون پنبه آماده کار تمام گره‌ها از هم باز شده و تار و پودهای وجودم قابل دیدن و لمس کردن است.

حضرت موسی (س) رو به کعبه ایستاده و دعا می‌کنند که: ای شکافنده‌ی موج‌های گران و صخره‌های سنگی بر دریای وجود فرزندان آدم از حضرت نوح تا حضرت خاتم (ص) رحمت‌ها فرستادی و لطف‌ها کردی. تو پاک و منزهی آنان که به راه شیطان نرفتند و موج دل را شکافتند تا سپاه توحید به سلامت از آن عبور کند در آن را به روی شرک و پستی فرو بستند و بدی‌ها را در وجود نابود کردند. یارو مددکار باش ای آفریننده و صورت بخشنده.

حضرت موسی (س) به صحرای عرفات نزدیک می‌شوند و می‌فرمایند: ای محشر دل‌ها در دل سیاه و گل‌آلود بندگان ستاره‌ی عشقی می‌باری و وجودشان را استحکام می‌بخشی. به پاهای خسته من قوت رفتن بده و من امشب در دل تو می‌مانم و سنگ‌ها و خاک‌هایت را می‌شکافم و سر آن را می‌یابم، گوهر آن را می‌ربایم و در صندوقچه‌ی دل پنهان می‌دارم. پیامبر تا طلوع فجر در سجده بودند و در مورد قوم خود که در غیبت ایشان گوساله‌ی طلایی ساختند و عبادت می‌کردند و همه‌ی کسانی که این‌گونه عمل می‌کنند فرمودند که: اگر انسان در وجود خود غیبت از وحی داشته باشد نفس او خدایی برایش می‌سازد طلایی و زیبا که به گرد آن گردش کند. آن چنان محو او شود که جز کشتن آن وجود چاره دیگری برایش نباشد. آن جان اگر نمیرد فاسد می‌شود و محیط را آلوده می‌کند. حضرت موسی (س) برای گرفتن تورات به بیت‌المقدس و بعد از آن به کوه طور رفتند.

بله این بود قسمت کمی از میقات حضرت موسی (س) پس باید این دهه را درک کنیم و با تمام توان قلب و جان را به توحید و ایمان قوت بخشیم.

اینک در آستانه‌ی عید قربان روایتی زیبا را از زبان یکی از حاجیان زمان حضرت اسماعیل (ع) نقل می‌کنیم که: روز عید قربان پس از طلوع خورشید حضرت اسماعیل

(ع) بر سنگی که پدر سر مبارکش را بر آن گذاشته بود رفت و به صدای بلندی که تمام حاجیان قادر به شنیدن آن بودند گفت:

من قربانی این روز مبارکم. زمان همواره ودیعه دار این فرمان الهی خواهد بود پس قبل از آنکه چاقو بر گردن ذبح خویش بگذارید سر بر سجده شکر الهی بنهید که قربانی را به زبانی مزین فرمود که قادر است تا رمز و راز قربانی را فاش کند. در همان زمان درحالی که همه ی حاجیان شاهد این صحنه بودند آسمان شکاف برمی داشت، انواری زیبا بر صحرای منا می تابید و زبان زمان به سخن درمی آمد که: ودیعه دار رسالت انبیاء، منا همواره نام مبارکت را بر سینه می فشارد تا عبادت حج با قربانی خویش وارد این صحرا شود. سرها آماده ی تراشیدن شود و حاصل حج به بریدن گلوی گوسفندی پایان یابد.

چه زیبا آن را حضرت زهرای مرضیه (س) تفسیر فرمودند که: شیرینی آیات الهی در جان همگان مانند شهدی است که همواره منا را به تصویر می کشد تا مقام بندگی مختص به صحرای منا نباشد بلکه سر اطاعت همواره بر آستان الهی به مانند سنگی باشد که سر حضرت اسماعیل (ع) بر آن به مانند نگینی درخشان تا میراث دارانش در دورانها به دنیا بیایند. سر بر سنگ صحرای منا بگذارند تا چاقوی عشق الهی بر گردنشان نشانه برود و سری را قطع کند که با یا رب یا ربش جان عالم را منور می نماید. میراث حضرت ابراهیم (ع) آن چنان ثروتی است که خزانه اش تهی نمی شود بلکه طبق فرمان الهی همواره بر گنجینه اش افزوده می شود تا راز بندگی در سینه ها تا قیامت باقی بماند.

جدم حضرت ابراهیم (ع) همواره از منتظران دولت ظهور هستند که این گونه فرمودند به هدیه ای که پروردگارم به زمان تقدیم فرموده شکرگزار هستم تا صدای مرا به گوش امت فرزندم برساند همانانی که در کتاب الهی مرا جستجو می کنند به خانه ی کعبه می روند تا جای پای پیامبرش را مشاهده کنند همان پای که اکنون نام فرزندش را به جهان عرضه داشته تا عاشقانش او را بخوانند و از جام عشقش آن چنان مست شوند که هیچ امتی آن را به یاد نیاورد.

پدرم حضرت ابراهیم خلیل (ع) طبق فرمان الهی همگان را به زیارت خانه‌ی کعبه خواندند. صدای ملکوتی‌شان در جان‌ها وارد شد تا به محور خانه‌ای بچرخند که تمام هستی جان‌ها در آنچه به ودیعه نهاده شده و فرزندشان همگان را به آنجا خواهند خواند تا عظمت دولتی را مشاهده کنند که دیگر در آن هیچ ظلمی وجود ندارد.

پس شکر بر آستان کبریایی خالق‌ی که بندگان خویش را همواره در برکت رحمت خویش قرار می‌دهد پس برای برپایی دولتی که حضرت ابراهیم (ع) منتظر آن است فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید قربان

۱۹ تیر ۱۴۰۱

سلام بر صبحی منور، طلوعی مطهر در فرمانی که جان مشتاق خلیل الله را به صحرای منا می‌خواند. ای برپا کننده‌ی آیین عشق و بندگی، امروز آسمانیان به ضیافت پیامبری خوانده شده‌اند که جان مطهرش بارها در امتحاناتی قرار گرفته که سازنده‌ی دیوار محکم ایمان و توحید و بندگی است و دهم ذی‌الحجه می‌آید تا بار دیگر شاهد قدرت خلیفه باشد. ریسمان عشق را بر پای نهالی زیبا در توحید و بندگی می‌بندد. به چشمان چونان خورشیدش می‌نگرد. پروردگرم، در تمام عمرم لحظه‌ای این‌چنین باشکوه را تجربه نکرده‌ام. چشمان اسماعیل زیباتر از همیشه به چهره‌ی من می‌نگرد. برق نگاهش انتظاری را معنا می‌کند که لحظه‌هایش چونان نسیمی بر جان پدر می‌وزد و امروز سال‌ها از آن واقعه‌ی شیرین می‌گذرد. طعم عزت و قدرتش در ذائقه‌ی جان‌ها به امانت می‌ماند. هرساله منا در همان تابوتب به استقبال فرزندش می‌رود تا هزاران دل عاشق را در پای وجود گوهربارش قربانی کند.

ای یادگار خلیل الله چشم‌های منتظر امتت به بارگاه جبروتی خالق می‌نگرد که ضربان ذبح هزاران جان عاشق را در پای چون گهت می‌دهد. خورشید بر منا می‌تابد تا قربانی حاجیان را در خود جای دهد و صدای حق مدارانی را که به دیدارش آمدند. آنان قربانی به همراه نداشتند. وارد منا شدند. ای صحرای عشق به ما بنگر. ما حاجیانی هستیم که دلی را به منای بندگی پروردگاران می‌بریم که تیغ کفر را از میان برمی‌دارد با حرارتی که از دل عاشقش به آسمان می‌رود. فرشتگان مهمان سفره‌اش می‌شوند تا آسمان‌ها از پی یکدیگر بیایند و بروند. گنجینه‌ها از دل زمان جدا شود تا قلب‌ها نگارنده‌ی نجوایی شوند که همواره در جانشان در جریان است. ای حاجی بر حق پروردگاران به دست‌های تهی امت خویش نظر فرما. امتی که در سوز و گدازی که از دل چونان کویرش بر می‌خیزد به دنبال باران رحمتی است که از این بیابان خشک و بی‌حاصل به باغی زیبا مهاجرت کند.

عید قربان نوید این مژده را در خود پنهان نموده تا ندای حق طلبان در صحرای منا طنین انداز شود. ای فرزند خلیل الله آن زمان که پشت بر کعبه گذاری و همگان را به خانه‌ی عشق بخوانی، دل‌های در خاک خفته به تپش درآید. زمان به دوران‌های خویش بازگردد. گنجینه‌ها از درونش استخراج شود. جان‌های عاشق به ندایش به قربانگاه رود تا فلسفه‌ی قربان و قربانی در نام با عظمتش معنا شود و امروز ودیعه دار این امانت است تا ندای حق در ساعاتش باقی بماند و منتظرانش او را بخوانند به ندای:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۳ تیر ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)

شکر پروردگار عزیز و حکیم را سزا که آدمی را در بهترین مراتب آفرینش خود خلق کرد و فرمود: «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ»؛ که ما آدمی را در نیکوترین مراتب وجودی بیافریدیم. پس خداوند کریم از سر رحمتش به آدمی پادشاهی و عزت عطا کرد و او را خلیفه نامید و همه‌ی آفرینش را در مقابلش به زانو درآورد ولی افسوس انسان به خود ظلم کرد و چنان از آن جایگاه رفیع پایین آمد که پروردگار رحمان فرمود: «ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ». آنگاه انسان را به کیفر کفر و گناهش به پست‌ترین رتبه و جایگاه برگردانیدیم پس چاره‌ی کار با توجه به آیات کریمه رسیدن و حفظِ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ است و در این راه باید از کسانی که در آن مراتب نه تنها باقی ماندند بلکه بر آن نیز افزودند یاری بگیریم ولی باید در انتخاب دقت کنیم و از پروردگارمان مدد بخواهیم که بار الها نیت ما را در همه‌ی اعمالمان آن‌چنان خالص فرما که به احدی جز تو نیندیشیم و برای غیر تو گام برنداریم بلکه هرچه غیر از تو و هر کس جز تو را می‌خواهیم به خاطر رضایت تو و پیوند و ارتباطش با تو باشد و ما باور و یقین داریم که شایسته‌ترین و راست‌گوترین آنان در نزد تو که رفیع‌ترین درجات را نیز دارند اهل‌بیت و پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) هستند و ما در این شب مبارک به میلاد یکی از ایشان در خانه‌ی مقدس فرزند گرامی‌شان حضور داریم که دهمین اختر امامت و ولایت، صابر و عادل و عالم و هادی حضرت امام علی النقی (ع) ملقب به هادی هستند که در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند و هشت ساله بودند که امامت شیعیان را به عهده گرفتند و متوکل عباسی ایشان را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت ولی امام هادی (ع) لحظه‌ای از تلاش دست برداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و از ایشان چندین دعا و زیارت بر جای مانده که مشهورترین آن‌ها زیارت جامعه کبیره است که دارای سند صحیح بوده و از نظر بلاغت نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مفاهیمی بسیار عالی و دارای مطالبی بدیع است.

پس سلام بر ایشان و پدرانشان و فرزندانشان که سلام نامی است که پروردگار فرمود ای بندگانم یکدیگر را با آن بخوانید تا توان جانتان به سرسبیل عشقی متصل شود که در صندوقچه‌ی جانتان امانت‌دار آن هستید. امانتی که با آن جان گرفتید و مجدداً خواهید رفت و بار دیگر با تحیتی بالاتر خواهید آمد. در آن لحظه فرشتگان شما را مورد خطاب قرار می‌دهند: ای انسان به جایگاهت که سلامتی و رحمتی از جانب پروردگار است خوش آمدی.

چه زیبا توصیف فرمودند سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) از خلقت احسن تقویم اهل بیت پیامبر که به سرسبیل عشق پروردگار متصل شد و با سلامتی بالاتر به آغوش پر مهرش بازگشتند همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) آن را فرمودند که ما شجره‌ی پیامبر هستیم و جایگاه رسالت و قرارگاه ما مکانی است که فرشتگان به آنجا می‌آیند و از آنجا می‌روند و ما معدن‌های دانایی و سرچشمه‌های حکمت هستیم آن کس که به ما کمک کند و ما را دوست داشته باشد کسی است که رحمت خداوند شاملش می‌شود و آن کس که با ما دشمن و از ما متنفر باشد کسی است که خشم خداوند او را در برمی‌گیرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان امام زمان (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) با چشمانی اشک‌بار ابراز می‌داریم:

سرور و مولای ما دلمان از کفر و ظلم و نفاق و فساد زمانه همچون آتش‌فشانی خاموش است که فقط دروغمان را می‌سوزاند و مردمان جاهل و کافر جرئت جسارت به مقدسات را با بی‌حیایی پیدا کردند. به فریاد امت دل‌سوخته‌تان برسید که هر لحظه شما که منتقم و عدالت‌گستر هستید را به ناله و فغان می‌خوانند.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید غدیر

۲۷ تیر ۱۴۰۱

حمدِ مخلوقات عالم بر آستان کبریایی خالقِ باد که از مهر بی‌پایانش چشمه‌ی هدایت را جوشاند و بر سرچشمه‌ی لطفش پیامبران را هادی انسان‌ها نام نهاد تا با هدایتشان جان فرو افتاده از ملکوت را بر سرمنزل عافیت رهنمون شوند و سلامِ جانشینانشان بر آنان باد مخصوصاً بر آخرین رسول الهی، خاتم پیامبران، حضرت محمد (ص) که خداوند کریم از سر رحمتش جانشینانش را برگزید تا کامل کننده‌ی راه هدایت و نجات پیامبرش باشند. سلام و درود پروردگار رحمان بر آنان باد و بر عزم ملکوتی‌شان که همواره جان مبارکشان را فدای نجات انسان‌های در بند نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودشان متبلور شود و از ظلمت به نور هدایت شوند.

چه مبارک روزی است امروز. زمین و آسمان از شوقش به وجد آمد. فریاد جاء الحق و زهق الباطل نمود و باطل به روی درافتاد و عجز و ناتوانی‌اش را اعلام کرد و همه‌ی هستی به تماشای جانشین بر حق پیامبر، بر امیر غدیر و غدیریان از غدیر تا قیامت نشست.

غدیر روز رحمت و کمال و روز فرقان، روز هدایت و نجات و شکوفایی و سلام بر امیر منتخب، خلیل نبوت، جانشین پیغمبر، وارث انبیاء، شجره‌ی تقوا، میزان اعمال صالح، امیرمومنان علی (ع) که در روز غدیر خداوند حکیم و عزیز از سر رحمت برای کامل شدن دینش برگزید. پس سلام بر لحظاتی که دریای رحمت الهی چونان بارانی به وقت که مژده‌ی رویدنی‌های زیبا را می‌دهد بر جان آدمیان نازل می‌شود تا آنچه را که پروردگار عالم وعده فرموده به عیان درآید و زمزمه‌های عشق آغاز شود. جان‌ها به تحیت یکدیگر را بخوانند و دست‌ها به هم درآویزند تا مهر عالم‌تاب ولایت، جانشان را از تباهی نجات دهد پس با توجه به این فرموده گران‌قدر از سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) راه گشای نجات از فراموشی و تباهی جان‌ها تنها مهر ولایت است

که عشق به الله را در دلها می‌افروزد و شعله‌اش تا ابد روشنی‌بخش جانهاست پس وای بر احوال کسانی که خود و دیگران را از چنین نعمتی محروم کرده و می‌کنند.

در این روز بزرگ و مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به وجود مقدس آخرین نشانه ی امامت، وصی بر حق پیامبر و امیر مؤمنان سرور و مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) اعلام می‌داریم:

امام و مولای ما، در این روز غدیر دستان گنه‌کارمان را برای بیعت با شما که دستان مبارکتان همان دستان پدرتان امیر مؤمنان و جد بزرگوارتان پیامبر می‌باشد به‌سوی شما بلند کرده‌ایم و تمنا داریم بیعتمان را بپذیرید که وعده‌ی ظهور و سعادت آن را جد بزرگوارتان پیامبر اکرم (ص) در خطبه‌ی روز غدیر فرمودند که: هان ای مردم بدانید که همانا من فرستاده و علی وصی پس از من است و امامان پس از او فرزندان اویند و ایشان فرزندان من و از نسل علی (ع) هستند. آگاه باشید همانا آخرین امام قائم مهدی از ماست او بر تمامی ادیان چیره خواهد بود بدانید که اوست انتقام گیرنده از ستمگران بدانید که اوست انتقام گیرنده از ستمگران بدانید که اوست فاتح دژها و منهدم کننده‌ی آنها بدانید که اوست چیره بر تمامی قبایل مشرکان و راهنمای آنان، بدانید که او خونخواه تمام اولیای خداست، بدانید که اوست یاور دین خدا، بدانید که از دریای ژرف پیمان‌های افزون گیرد، بدانید که او به هر ارزشمندی به اندازه‌ی ارزش او و به هر نادان و بی‌ارزشی به اندازه‌ی نادانی‌اش نیکی کند، بدانید که او نیکو و برگزیده‌ی خداوند است، بدانید که او وارث دانش‌ها و حاکم بر ادراک‌هاست، بدانید که او از سوی پروردگارش سخن می‌گوید و آیات و نشانه‌های او را برپا می‌کند، بدانید همان اوست بالیده و استوار؛ بیدار باشید هم اوست که اختیار امور جهانیان و آیین آنان به او واگذار شده است، بدانید که تمامی گذشتگان ظهور او را پیشگویی کرده‌اند، بدانید که اوست حجت پایدار و پس از او حجتی نخواهد بود؛ درستی و راستی، نور و روشنایی تنها نزد اوست، بدانید کسی بر او پیروز نخواهد گشت، بدانید که او ولی خدا در زمین، داور او در میان مردم و امانت‌دار امور آشکار و نهان است.

پس ای مهمانان کوی عشق بیایید در این روز فرخنده و مبارک دست بیعتمان را با تمام وجود به پیشگاه این گهر بی‌همتای الهی بلند کنیم به تمنایی که سرشار از انتظار حق و عدالت در قالب یقین و باوری که از عمل با اخلاص و آگاهی از نعمت و رحمت خداوندی است و تجدید بیعتمان را با فریادی که غدیریان تاریخ آن را بشنوند ابراز می‌داریم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مرداد و شهریور ۱۴۰۱

خطبه‌های محرم و صفر

متن کامل خطبه‌های محرم و صفر ۱۴۴۴ هجری قمری در بخش ویژه نامه‌ی محرم به صورت کامل قابل دسترس می‌باشد.

شما می‌توانید از طریق منوی ویژه نامه‌ی محرم، بخش محرم ۱۴۰۱ از این خطبه‌ها استفاده نمایید.

همچنین می‌توانید برای دیدن این خطبه‌ها بر روی لینک زیر کلیک نمایید.

خطبه‌های محرم و صفر ۱۴۰۱

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۲ شهریور ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام موسی کاظم (ع)

حمد و سپاس خداوند عظیم، حلیم، غفار و ستار را سزااست. خداوندی که بین انسان و قلبش حائل است و از رگ گردن به او نزدیک‌تر. از خیانت چشمان و آنچه در سینه‌ها پنهان است با خبر و به رازهای نهان آگاه است. اوست آفریننده‌ی هستی و برپا کننده‌ی قیامت و پدید آورنده‌ی جان‌ها پس از نیستی. نیست معبودی غیر او، پاک و منزّه است خداوند کریم و رحمان.

درود و صلوات خداوند بر پیام آورنده‌ی رحمت، رسول امجد، نبی مکرم، ابوالقاسم محمد (ص) و بر خاندان مطهر و گرامی‌اش.

و سلام، سلام نام با برکتی است که پروردگار عالم فرمود: آنگاه که به فرمان من احسانی پیش رو قرار گیرد و ضربان‌های حیات آغاز شود، فرشتگان به خفتگان در زمان مژده دهند: ای منتظران حق، برخیزید تا مهمان وعده‌ای شوید که به آمدنش یقین داشتید؛ اکنون خاک از جان بشوید تا ندای جانتان را که فرمود: **سَلَامٌ قَوْلٌ مِنْ رَبِّ رَحِیْمٍ** را در گوش جانتان بشنوید و لبیک گویان بروید تا جانی را که غربتش زمان را به فغان می‌آورد را به سرمنزل عشق برسانید.

بله چه زیبا و لطیف است احساس و نوازش خدای مهربان در مورد بندگان عاشق خود همان‌هایی که در عطش وصالش سوختند و تنها با فدا کردن هستی و جان خود به آرامش رسیدند، که ما در این شب به میلاد عاشقی قلبمان می‌تپد که با ذکر و دعا و سرودهای عاشقانه‌اش، مخوف‌ترین سیاه چال را به گلستانی با طراوت تبدیل نمود که هر گلش نشانه‌ی سوز دلش بود و ایشان هفتمین نور امامت و ولایت، عبد صالح، عالم و کاظم، باب الحوائج، امام موسی بن جعفر (ع) بودند.

حضرت در هفتم صفر سال ۱۲۸ هجری قمری متولد شدند. مدت امامت آن بزرگوار سی و چهار سال بود و در این مدت غالباً یا زندان یا در تبعید به سر بردند، ولی با وجود این در میان مردم نفوذ کامل داشتند و همیشه در حال مبارزه بودند.

امام موسی کاظم (ع) وصی اوصیاء و پیشوای شیعه و محل بروز صفات خداوند متعال و وارث حکمت‌ها و علم‌های پدران‌شان بودند. هارون‌الرشید لعنت الله علیه خیلی آرزو داشت تا با اذیت و آزار و تبعید و زندان، ایشان را وادار به تسلیم کند ولی این آرزو را به گور برد.

یکی از مناجات‌های مشهور آن حضرت در زندان این بود که می‌فرمودند: خدایا جای خلوتی را برای عبادت می‌خواستم، شکر تو را که به من عنایت فرمودی.

بله چه غافل و نادان‌اند دشمنان اهل‌بیت، به خیال جاهل خود فکر می‌کنند که خورشید امامت را در حصار یا سیاه چال زندانی کنند و مانع تجلی نورش که نشئت گرفته از نور خداوندی است شوند درحالی‌که فقط خود را از رحمت الهی دور می‌کنند چون خیانت به عترت که مزد رسول خداست کفر و دوری از خدا را به همراه دارد.

چه زیباست فرموده‌ی مادر هستی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که فرمودند: عترت را که امانت پروردگارتان است حفظ کنید از شداید نفس اماره که سلاحش یکتا پرستی است و منطقتش، توحید بدون واسطه است، درحالی‌که آن جانِ علیل، به زمین افتاده و نیازمند دستی پر توان است تا برخیزد و به پاهایش تکیه کند؛ با توجهات آن دست، به نیرو برسد و بتواند به امر پروردگارش عمل کند و اگر همان جان، به زمین افتاد و برای نجات، پروردگار را خواند همان خواهد شد که خداوند در قرآن کریم فرموده: ﴿چون به آدمی گزندی رسد چه بر پهلو خفته باشد چه نشسته یا ایستاده، ما را به دعا می‌خواند و چون آن گزند را از او دور سازیم چنان می‌گذرد که گویی ما را برای دفع آن گزندی که به او رسیده بود هرگز نخوانده است. اعمال اسراف‌کاران این چنین در نظرشان آراسته شده است.﴾

پس خطا در معرفت است که جانِ مضطر پس از نجات، پروردگار را فراموش می‌کند.

عترت آینه‌ای است که در خودش هزاران چهره از اعمال بندگان خدا را به ودیعه دارد؛ چهره‌های بیماری که سلامتی‌شان جز در اطاعت رسولشان درمان نمی‌شود، چون خاندان نبوت امانت‌داران گذشتگان و پیشوای آیندگان هستند؛ امانت پیامبران و پیروانشان را در صندوقچه‌ی جان انباشتند تا برای آیندگان گنجینه‌ای باشد که هرگز پایان نیابد؛ اکنون جان‌های مشتاق، خریداران این گوهر گران‌بهایند.

خواهران و برادران در این شب بزرگ در این کوی عشق ما نیز دور هم جمع شده‌ایم که جزء خریداران این گوهر باشیم و به ریسمان الهی که همان حبل‌المتین، وجود مقدس مولا و سرورمان امام زمان (عج) است چنگ بزنیم تا دینمان و توحیدمان محکم و استوار گردد و با دستان نیرومند امامان خداوند را عاشقانه بستاییم.

حال دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها ما را جزء کسانی قرار بده که به وصیت پیامبر گرامی‌ات در حفظ امانت‌ش قرآن و عترت کوشا هستیم.

بار الها در ظهور منجی عالم بشریت و برطرف کننده‌ی کج‌روی‌ها امام عصر و زمان اب‌الصالح المهدی (عج) تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۵ شهریور ۱۴۰۱

خطبه‌ی روز اربعین

سلام بر ایام که چونان گوهری امانت‌های جهان خاکی را در آغوش خویش می‌فشارد تا امانت‌دار خلیفگانی باشد که مدتی بر سرزمینی غریب فرود آمدند تا شیفتگان حق را در رسیدن به جایگاهشان مدد نمایند. همانانی که مدال حق‌مداری را بر سینه‌ی خویش پسندیدند و جز آن را طلب نمودند.

و امروز اربعین شهیدانی است که آرام در این صحرای حق خفته‌اند. سرهای پرشورشان را به پیشگاه پروردگار عرضه نموده‌اند تا نقش چهره‌هایشان همواره در زمان‌ها و دوران‌ها در سینه‌ها باقی بماند.

دوستدارانشان به دیدارشان شتافته‌اند تا نشانی از اربعین را با خود همراه کنند، نشانی که اربعین‌های بسیاری را در عمرها رقم زده است. همواره آمده و به تقویم پیوسته تا باز سالی دگر آید و مشتاقان به دنبال آن نشان راهی صحرائی شوند که در عمرشان ذخیره‌ای از آن یافت نمی‌شود.

توشه‌ی اعمالشان تهی از راه شهیدان است. راه شهیدان راه ستم‌گریزی و مبارزه با باطل است پس جانی که در چنگال باطل گرفتار است نمی‌تواند حاصل مبارزه‌ی عاشورا تا اربعین را درک کند. تکامل هدایتی که در بنی‌اسرائیل به ۴۰ روز ختم شده و آنچه حاصلش بود غمی شد بر جان عالم که همواره در زمان‌ها و دوران‌ها در حال تکرار است.

جهلی که سنگینی عمرها را به دنبال خود می‌کشد تا جان مردمان را در بیهودگی عمرشان پاره پاره کند. هدایتگران به چهره‌هایشان بنگرند. وای بر مدعیان مسلمانی که هیچ نشانی از دین الهی را به همراه ندارند. آنان طبل‌هایی توخالی هستند که صدایی گوش‌خراش را به ارمغان می‌آورند. جسدهای متعفن‌ی که بوی کفرشان همواره در زمان باقی می‌ماند تا حق بر باطل غلبه کند و باطل به مانند کفی در زمان محو شود.

یاران و مددکاران به عرضه‌ی زمان بیایند تا با یاری بازوی حق به‌طرف دولتی در حرکت باشند که منتظران دولت خویش را در اطاعت از پروردگار در برپایی دولت حقه می‌شناسد و برای رسیدن به آن همواره با زمان‌ها و دوران‌ها او را می‌خواند به دعای:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ۲۸ صفر

۲ مهر ۱۴۰۱

شکر نعمتی است که پروردگار عالم آن را به سپاس بخشش‌اش به آدمی عرضه داشت و فرمود: ای بندگانم، مرا در صبحگاهان و شبانگاهان بستاوید تا رستگار شوید. کدام ستایش در شأن و مقام کبریایی خالق عالم است؟ چگونه می‌توان شکر نعمتی را به جا آورد که انوارش حیات را معنا می‌کند؟ اینک زمان قادر به درک عظمت‌های نهان در ایام است او می‌تواند بهای عقلی را بشناسد؛ عقلی که قادر به درک صبح و شبی است که بدون وقفه در گردش است. عده‌ای به رختخواب می‌روند و عده‌ای برای کار و شروع حیاتی مجدد آماده می‌شوند همگی در یک هدف و یک سو در حرکت‌اند پس کدام شکر قادر به ادای این نظام عالم است؟ عالمی که در جان‌های شراب‌هایی از عشق و بندگی را پنهان نموده تا جویندگانش بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و او آنان را با کلماتی مورد خطاب قرار دهد که در انتظارش هستند. انتظار قلبی زنده که مرگ را نمی‌شناسد؛ ممت در لحظاتی راه پیدا نمی‌کند او به عشقی دل‌بسته که پروردگارش وعده فرموده: منتظر حقی باشید که در دولت‌ش باطل، نام خویش را فراموش می‌کند رسالت رسولان شکوفا می‌شود؛ قرآن کریم به سخن درمی‌آید: مرا با نام محمد (ص) می‌شناسید او مرا از سینه‌ی مبارکش مانند نوری درخشنده خارج نمود تا قلب‌ها با انوارم از سیاهی و تباهی نجات یابد. چگونه توان پرداخت مزدش را دارید؟ کدام بیان قادر است تا اطاعتش را در خود بگنجاند؟ او خاتم رسولان، پایان کفر و تباهی و شرک؛ گنجینه‌ی جان‌های پرده‌ی غیب را به تصویر می‌کشد. پروردگار معرفی‌اش می‌فرماید نامش را به همگان می‌آموزد او رحمت للعالمین است. به دامنش چنگ بزنید رحمت را بشناسید خلیفه را در چهره‌اش تماشا کنید او جانشین پروردگارش در زمین است رگ حیاتان در دست مبارکش از ممت به حیاتی جاودان تبدیل می‌شود پس چگونه امت این نور بی‌همتا مانند اقیانوسی است که رحم را نمی‌شناسد؟ تابع گرما و سرمای است که در ظاهر زندگی به او تحمیل شده و باطن جان‌های گودالی است که حیات را می‌بلعد. وای بر این امت که طبق فرموده‌ی قرآن کریم که می‌فرماید: و بدین‌سان شما

را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و پیامبر نیز گواه شما باشد؛ چگونه گواه ظلمی باشد که جانها را از بالاترین نقطه‌ی اوج به پایین‌ترین مقام انسانی تنزل داده؟ حرامها را حلال نموده و پرده‌ی اطاعت را دریده است و منتظر عدالتی است که جان مرده‌اش را به حیات برگرداند درحالی که تمام درهای نجات را بسته است. وای بر خشک‌سالی، زمانی که منتظر باران است بارانی که جانش را در دانه‌های رحمتش می‌سوزاند تا نور جلوه‌ی خویش را بازیابد.

خورشید در طلوع ۲۸ صفر ۱۱ هجری از طلوع امتناع می‌ورزد. چگونه روزی را آغاز کند که تاریکی‌اش تا قیامت زمان را در بر می‌گیرد. خورشید هدایت به دل خاک می‌رود و روح ملکوتی‌اش نظاره‌گر امتی می‌شود که سرگردان بین کفر و ایمان روزگارش می‌گذرد؛ ایمان آورندگان به مانند اصحاب نوح نبی در میان امتی خوش‌گذران در ایستگاه سفینه نجات مشغول ساختن کشتی جانشان هستند تا با امر پروردگار بر آن بنشینند و از کفر زمان بگریزند؛ به ساحل نجات برسند و مولایشان را به مدد بخوانند: ای آخرین نور هدایت، بر جانهای خشکیده از برهوت زمان ترحم کن تا با نام زیباییت بار دیگر زنده شود و پروردگار را به دعا بخواند: یا رب بر تاریکی امروز نور هدایتت را به مدد می‌خوانیم بر ما امت غریب ترحم فرما و دعایمان را به اجابت برسان.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ مهر ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام رضا (ع)

خداوندی را می‌ستاییم که همه‌ی هستی را آفرید و همه‌ی موجودات را از زمین و آسمان روزی عطا فرمود و یحیی و یمیت همه در ید قدرت اوست و از فضل و کرمش پیامبران و امامان را برانگیخت تا بندگان راه سعادت را دریابند و بهشت را به ارث ببرند ولی افسوس که اکثریت راه باطل را انتخاب کرده خود را از آن محروم نمودند.

برکات الهی آنگاه که پروردگار امر فرمود: ای جهان بسته بر پایه‌ی لطف و رحمت از برهوتی عطشناک به چشمه‌سارهایی همواره خروشان تبدیل شو تا آنچه را در دل خود می‌رویانی تسبیح‌گوی خالقی باشد که تو را امر به سرسبزی فرمود و زبانی را گویا و چشمی را بینا و گوشی را شنوا خواند که زمزمه‌اش را از تسبیح جلالتش شنید و بر سجده‌ی شکر سر طاعت گذاشت و نعمتی را که پروردگارش برای آسایشش آفرید را در بطن جانش مانند خونی که در رگ‌هایش در جریان است تا مرده را از زنده جدا کند و حق را از باطل، بر دیده عبرت نگریست تا آنگاه که پروردگارش او را و جانش را از گوری خاموش بر صحنه‌ای پُر شور فراخواند. زمین جانش از برهوتی خشک به وصلی مبارک مژده داده شود و خزانش پایان یابد و میوه‌ی جانش به بار رحمت الهی نشیند و شیرینی‌اش جانش را در لذت وصال قرار دهد.

بله اولیاء ما برخلاف بقیه‌ی انسان‌ها که از قیامت ترس دارند عاشقانه به آن عشق می‌ورزند تا به وصال قرب الهی برسند تا در جوار حق آسوده و شادمان زندگی کنند و سر بر سجده‌ی اطاعت گذارند که یا رب جانم در تب و تاب بارگاهی می‌سوزد که رحمتش کلید خلقت است پس مرا بنده‌ای شایسته بر این بارگاه فرما تا همواره با جانی سلامت از خوی حیوانی، تو را بستایم و بر این ستایش مغرور شوم زیرا تمام هستی را به سخن درآورم که من خاکی ناچیزم که به امر پروردگارم شکوفا شدم.

بله ما در این شب پر از غم و اندوه به سوگ شهادت یکی از ایشان در این خانه‌ی نور حضور داریم. هشتمین حجت بر حق الهی، ثامن الحجج، امام علی ابن موسی‌الرضا (ع)

هستند که در این فرصت گوشه‌ای از فضایل و شأن و مقام بزرگ ایشان را بازگو می‌کنیم:

دشمنان اهل بیت پس از رسوایی و ننگ سنگینی که از حماسه‌ی عاشورا نصیب آنان شد از دشمنی آشکار و رو در رو با امامان دوری کرده، سعی داشتند با فریب افکار عوام، خود را دوستدار اهل بیت و مورد تأیید ایشان معرفی نمایند. با مکر و حيله و به‌وسیله‌ی عوامل خود این موضوع را بین شیعیان و دوستداران منتشر نمودند ولی این غافلان نه تنها آیه‌ی کریمه‌ی قرآن که خداوند فرموده: «**وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مَّا كَرِينُ**» را نادیده گرفتند بلکه قرآن ناطق بودن امامان که برگزیدگان خداوند رحمان بودند را نیز باور نداشتند. امام علی ابن موسی‌الرضا (ع) دوره‌ی امامتشان مصادف بود با مکارترین و جنایتکارترین غاصبین از خاندان عباسی یعنی مأمون لعنت الله بود که امام رضا را به اجبار از مدینه به مرو آورد و در جمعه‌ی آخر ماه صفر سال ۲۰۳ هجری قمری به شهادت رساند.

اینک فرمایشات گهربار پر از معرفت و عرفان امام رضا (ع) در خانه‌شان در مدینه به یکی از شاگردانشان را نقل می‌کنیم. امید داریم با توجه به آن بهره‌ی کافی را ببرید. ایشان چنین فرمودند:

حرم رسول خدا (ص) که در نزدیک این منزل است گنجینه‌ی پروردگار است و زیارتشان بزرگ‌ترین لطف خداوند. آن مکان را بدون نگرانی زیارت می‌کنید، زمانی را که در حرم هستید در میزان زمینی کوتاه است و در میزان برزخ بسیار طولانی. زیارت در مفهوم جسمی حاضر شدن در مکان است و طی عرض زمینی آن. زیارت در مفهوم فرمان، زیارت جان است. در معمای خلقت هرگاه هر دو با هم اتفاق بیفتد به معنای داخل شدن زمان در زمان است که این جز به فرمان الهی میسر نمی‌شود. پس در توان عقلی و روحی هر انسان اتصال به غیب وجود دارد ولی وارد شدن زمان در زمان برزخ غیرممکن است.

عمر از زمان تولد به دایره شب و روز متصل است تا نعمت‌های لطف خالق در جان‌ها شناخته شود. گاه این رحمت‌های بی‌پایان با دریچه‌ها عبور می‌کنند و ساکن

مکان‌هایی می‌شوند که نامش معجزه است مانند کشتی نوح که ساکنانش از دریچه‌ی هدایت رسول به آن مکان وارد شدند و یا بیت‌المقدس که همگان به همراه پیامبر وارد آن شدند و یا حضرت رسول‌الله (ص) که یاران با وجود مقدس وارد مدینه شدند.

در زمان فعلی صاحب‌الزمان (عج) زمان را مطهر به این امر الهی فرموده‌اند و همه‌ی انسان‌ها می‌توانند در زمان هدایت انبیاء واقع شوند. با معجزه‌ی انبیاء در حریم حق زندگی کنند، تمام نشانه‌ها گویای حضور ایشان است در لحظه به لحظه‌ی عمر هر انسانی و این شناخت برای همگان میسر نمی‌شود مانند زمانی که به حرم می‌آیند و ساعاتی در این اتصال خود را حس می‌کنند و بعد از آن به زندگی روزمره باز می‌گردند و تمام مواهب را مختص حرم می‌دانند و زیارت می‌رود در غالب خاطر.

مولا جان چون شناخت وجود امامت برای مردم عصر کنونی با درک غیب همراه بوده و هرگز هیچ‌کس توان دیدن جمال امامت را نداشته است همواره این ارتباطات با محبت قلبی قابل درک است حتی وقتی که به زیارت پیامبر (ص) می‌روند،

می‌فرمایند: پروردگار لطف فرموده‌اند تا از ازل همگان ارتباطشان با پروردگار در فطرتشان نهادینه شود پس احساس در این راستا حرکت می‌کند و نیاز به مددکاری که در ذهنشان است در راستای دیگری و آنچه در زمان فعلی فقدان آن باعث گمراهی شده دوری از این موهبت الهی است. نیاز به یک نیروی غیبی فطرت را تقویت می‌کند و باعث می‌شود تا اتصال روح به غیب آسان‌تر به مرحله ظهور برسد.

مولا جان در مورد مکان لطف الهی، ما را موعظه بفرمایید.

می‌فرمایند: هرگاه تمام نیروهای لازمه‌ی این اتصال در مکانی فراهم شود جان‌ها از ظلمت به نور هدایت می‌شود مانند مکان کعبه‌ی مکرمه که تمام ظلمت‌ها در آن به نور تبدیل می‌شود درحالی‌که همگان در قلب خویش این مکان را پرستش می‌کنند. این تبدیل فقط در حضور در آن مکان برایشان امکان‌پذیر است و این سبب عشق به مکان می‌شود پس انتخاب مکان از جانب پروردگار است تا طبق فرمان قرآن کریم همگان از ظلمت به نور هدایت شوند. هرگاه سعادت پیدا کنید که صاحب این

انتخاب شوید همواره در نور هستید و ظلمت در آن مکان راهی ندارد و این به معنای آن است که اجزاء آن مکان محبتی را در وجودها وارد می‌کند که خود شخص از شناخت آن عاجز است و نعمتش را در غفلت زندگی روزمره گم می‌کند. این بلایی است که لطف‌ها را به یغما می‌برد و انسان همواره مانند چهارپایان به چرا در زندگی روزمره می‌پردازد و زمان را در این غفلت از دست می‌دهد. بروید شاکر لطفی باشید که همتایی ندارد.

همان‌گونه که امام رضا (ع) فرمودند حرم‌ها و مکان‌ها نور در وجودها وارد می‌کنند پس ما که در خانه‌ی مقدس مولا و سرورمان، امام عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) حضور پیدا می‌کنیم باید مراقب باشیم که زندگی روزمره نور این مکان را از ما نگیرد. در این مورد یاری می‌گیریم از وجود مقدس خودشان و برای تحقق آن فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۱ مهر ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)

به نام آغاز کننده‌ی آفرینش آنگاه که فرمان داد موجود شو، موجود شد و آنچه موجود شد گردن اطاعت بر خالقش را ضمانت موجودیتش اعلام نمود تا همگان بر درگاه کبریایی‌اش سر تسلیم فرود آورند و جز او را نخوانند. حال به خود می‌نگریم و به خالقمان می‌اندیشیم. آمده‌ایم تا به نام انسان شناخته شویم، بر دو پا راه برویم و چهره‌ی ظاهری‌مان مطلوب نگرستن باشد و درونمان جز برای خالقمان فاش نشود. درونی که گاه بر عرش تکیه دارد و گاه بر فرش می‌تازد. اقیانوسی است بی‌قرار که شگفتی‌اش را جز آفریدگارش فاش کننده‌ای نیست. پس با فرستادن رسولان و جانشینان رسولان رمز جان را می‌گشاید. او را به آغوشش مژده می‌دهد. به الیه راجعون می‌خواندش و منتظر بازگشت سفر کرده‌اش است تا به وعده‌اش او را بنوازد و یا رب ربش را در آغوش رحمتش پاسخ دهد.

بله قلب‌های پر مهر و نازنین رسولان و جانشینانشان مخصوصاً خاندان رسول خاتم حضرت محمد (ص) همیشه جایگاه محبت و نام نیکوی آنان مایه‌ی عزت و نجات و افتخار مؤمنان بوده و اگر با همه‌ی وجود منتظر دولت حقه‌ی آخرینشان امام عصر و زمان ابی‌صالح امهدی (عج) باشیم باید همواره حق‌جویی و حق‌مداری و مبارزه با باطل‌های درونی و بیرونی را چون اکسیژن هوا بر خود لازم بدانیم چون رحمت الهی در دقایقی است که جهان منتظر نوای جاء الحق و زهق الباطل است تا جان‌ها در وعده‌ی الهی شکوفا شود و همگان بر سر سفره‌ی احسان الهی اطعام شوند. فقیران دست در دست اغنیاء نهند و همگان به صدای ملکوتی سرورشان از کالبد مرده‌ی خویش فراخوانده شوند تا شاهد تابش خورشید زندگی‌بخشی شوند که گرمای وجودش گره‌های خشکیده بر روی ساقه‌های وجود را به شکوفه‌هایی تبدیل نماید که میوه‌اش ظلمات شب را به یاد نمی‌آورد و همواره از منبع انوارش تغذیه می‌کند تا بار وجودش باری بهشتی شود و طراوتش خزانی به دنبال نداشته باشد.

اینک در این شب پر از حزن و اندوه به سوگ شهادت امامی در این کوی عشق حضور داریم که آماده کننده‌ی شیعیان برای چنین دولتی هستند. ایشان گوهر و گنجینه‌ی الهی، یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد، با تقوا و با وقار، با عفت و حیا، ابا محمد، ابن‌الرضا، حضرت امام حسن عسکری (ع) هستند که به اعتراف دوست و دشمن مظهر اُبَهِت پروردگار عالم، اُبَهِت اهل‌بیت و اُبَهِت اسلام بود و دارای کرامات زیادی بودند که یکی از این کرامات فرهنگ‌سازی و تعلیم و آماده‌سازی شیعیان برای دوران غیبت فرزند بزرگوارشان، امام عصر و زمان، اب‌الصالح المهدی (عج) بود. این مهم را با تحمل سختی‌ها و مشکلات و با انجام تهرینات و دادن سفارشات خاص در زمانه‌ای که باطلین با حداکثر توان خود سعی در ریشه‌کن کردن امامت و ولایت داشتند و ایشان و خانواده‌ی گرامی‌شان را شدیداً تحت مراقبت و ظلم قرار داده بودند انجام دادند و به شیعیان آموختند که چگونه باید از وجود امام عصر خود کسب فیض کنند. دشمن ظالم و پلید، معتمد عباسی لعنت الله علیه با وجود این همه ظلم و مراقبت‌های سخت باز چون تحمل انوار و بزرگی شأن امام حسن عسکری (ع) را نداشت ایشان را در هشتم ربیع‌الاول سال ۲۰۶ هجری مسموم و به شهادت رساند. لعنت خدا بر او و پدران غاصبش باد.

حال که به اولین روز امامت مولایمان نزدیک می‌شویم برای مرهم زخم قلب‌های غم‌دیده‌مان در وصف دولت ظهور از مادر هستی کوثر بی‌همتای الهی سرور عالمیان حضرت زهرا سلام‌الله روایت‌هایی را نقل می‌کنیم که ایشان فرمودند: که پدر بزرگوارم، حضرت رسول خاتم (ص) در قسمتی از وصیت‌نامه‌ی خود فرمودند: ای یاران و مددکاران دولت ظهور، بر خود افتخار کنید که نور قرآن را که از خزائن غیب است به سینه‌ی یاران و مددکاران حضرت مهدی وارد خواهند نمود و آن نعمت باعث خواهد شد تا همه‌ی آفرینش مخصوصاً یاران حضرت در هر لحظه که اراده کنند بتوانند بر عوامل زمین تسلط یابند.

همچنین سرور عالمیان از نشانه‌های ظهور که دانش آن فقط مخصوص راسخون به علم یعنی ائمه‌ی اطهار می‌باشد چنین فرمودند: اولین نشانه‌ی ظهور مانند به دنیا آمدن رحمت الهی وجود مبارک پیامبر (ص) ترک خوردن دیوارهای ظلم خواهد بود؛ در تمام

دنیا ساختمان‌های بلند به زمین‌هایی مرتفع تبدیل خواهد شد و هرگز هیچ اراده‌ای نخواهد توانست تا مانع ویران شدن آن‌ها شود؛ بعد از نشانه‌ی اولی نشانه دوم که طوفان‌های شدید است آغاز خواهد شد و از هر محل بسته‌ای به درون خواهد آمد و مشرکین و منافقین زمان را مانند قوم صالح بر زمین خشک خواهد نمود؛ طوفان از همه جا وارد خواهد شد ولی کسانی که جزء صدیقین راه خدا و پیامبر و ائمه‌ی اطهار باشند این طوفان را مانند یک نسیم بهاری احساس خواهد نمود و بی‌اعتنا به آنچه اتفاق افتاده آماده می‌شوند تا به دولت ظهور بپیوندند و در نشانه‌ی سوم کسانی مجدداً به حیات کوتاه مدت برگشت داده می‌شوند تا در دولت ظهور زندگی کنند و مجدداً به عالم برزخ برگشت داده می‌شوند این افراد شامل انبیا و اولیاء هستند که زندگی و مرگ آن‌ها در زمان ثابت نمانده و هرگاه اراده کنند می‌توانند از نعمت‌های آن استفاده کنند پس وظیفه‌ی منتظران واقعی در قبل از ظهور چنین دولتی که به دنبال رضای الهی هستند عمل به دستورات قرآن کریم و انتشار معروف و نهی از منکر خواهد بود.

پس با این سفارشات گهربار سرور عالمیان در این زمانه و جامعه‌ی پر از کفر و فساد، فتنه و نفاق، بی‌حیایی و ظلم باید به دامن قرآن کریم پناه برد و با عمل به دستورات آن و هدایت‌های ائمه‌ی اطهار برای نشر دین و امر به معروف و نهی از منکر کمر همت بست تا ما نیز از منتظران واقعی آن دولت کریمه باشیم. برای اجابتش فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۲ مهر ۱۴۰۱

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

سلام بر آغاز و پایان روزی که آیات و نشانی‌های پروردگار عالم در آن به ظهور می‌رسد تا عقل‌ها در بزرگی‌اش بیندیشد. آیا نور و ظلمت برابر است؟ ظلمتی که در آن هیچ نوری نفوذ نمی‌کند. قلب‌های مرده به مزدهی حکومت حقه زنده نمی‌شود. وای بر جان‌های تکه تکه شده در کفر و سرکشی. آنانی که عقل‌های کودکانه‌شان به طرف بازی خطرناکی در حرکت است. امروز نوید دهنده‌ی بهار امامت است و جان‌هایی که در انوارش رشد و تعالی می‌یابد تا بقیه‌الله را معنا کند. مسلمانانی که همواره بر صفحه‌ی تاریخ آمده و رفته‌اند تا صدای حق، آنان را بر محفل امروز بخواند.

ای منتظران بر شما بهاری دیگر خجسته باد. جان‌هایتان را در برکتش بارور کنید تا نوید حق را در سیاهی و تباهی زمان در بطن جانتان بشنوید. امام و رهبرتان همواره به قلب‌های مشتاق از عشق امامت نظر می‌کند، همانانی که پرچم‌دار حق هستند و در گودال نفس اماره که به مانند صیادی ماهر در گرفتن صید خویش است سقوط نمی‌کنند. آنان امامت را در برقراری وعده‌های قرآن کریم می‌دانند پس جان‌شان در پرتو انوار امامت به مانند باغی پر ثمر است که آفتی به آن راه نمی‌یابد. قلب‌های عاشقی که همواره در تپش دولت حقه عمرش می‌گذرد. منتظر صور دولتی است که در آن ظلم معنای خویش را گم می‌کند. عدالت به مانند مدالی بر گردن‌ها می‌درخشد و امشب نوید وعده‌ای را می‌دهد که پروردگار فرمود: «بقیه الله خیر لکم ان کنتم مؤمنین». پس به شکرانه‌ی این حکم الهی سر بر سجده‌ی شکر می‌گذاریم و به تمنا او را می‌خوانیم:

بارالها عمر ما در دایره‌ی انتظار می‌گذرد. بر ما ترحم فرما تا قبل از آنکه دیده در خاک کنیم به جمال امام و سرورمان قلب‌هایمان از سردی و خاموشی به تپش دولتش زنده شود و همواره حق پایدار بماند و باطل نقش خویش را به مانند کف روی آب از

دست بدهد. بار دیگر اراده‌ی الهی در زمین جاری شود تا دین خاص همگان را به بارگاهی بخواند که همه‌ی ملکوتیان او را خوانده‌اند به نوای:

اللهم عجل لولیک الفرّج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت پیامبر اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع) ۲۰ مهر ۱۴۰۱

سلام بر طلوعی مطهر که همه‌ی ناپاکی‌ها در برابرش شکسته شده و باطل به رو درافتاده و به ناله و فغان عجز و ناتوانی خود را در مقابل حقی که زمین و آسمان را منور به نور خود نمود ابراز داشت و در همه‌ی هفت آسمان و زمین هلهله و شادی پیچیده و ندا آمد: ای خلق عالم از اولین تا آخرین بر شما مژده باد که سرور انبیاء و اوصیاء حضرت محمد (ص) به وعده‌ای که خداوند به همه‌ی انبیای گذشته داده بود عمل فرمود. به دنیا آمد تا با وجود مطهرش حق تا قیامت بر زمین جاری شود. پس سلام و درودِ ثانیه‌های حیات بر تپش قلبی که حیاتش را آنگاه که با فرمان پروردگارش اعلام فرمود: مردگان از گورهای زمان برخاستند و حیات انسان‌ها در انوار هدایتش تا برپایی قیامت از هدایت بی‌نیاز گردید و محبتش در آسمان‌های هفت‌گانه به ثبت رسید و ملکوتیان چهره‌اش را شناختند و آنگاه نامش اعلام گردید محمد (ص). زمین از آمدنش مژدگانی خواست و پروردگار فرمود: من و فرشتگانم تا عالم باقی است بر او درود و سلامی پی‌درپی خواهیم فرستاد تا جهان با نامش از کفر به سایبان هدایت تبدیل شود و تشنگان هدایتش از انوارش بنوشند تا جام‌های جانشان از انوار پروردگارشان تهی نگردد که خداوند بر او چنین سلام فرمود: سلام بر تو ای گنج پایان نیافتنی و ای معدن رحمت پروردگار عالم، تو را برگزیدم تا نقش جانت را در قالبی که به آن می‌بخشم نام‌گذاری کنم. پس در مقابلم بایست تا تو را بنگرم، می‌خواهم نامت را معرفی کنم. نامت را چون رشته‌هایی که در هم می‌آمیزند تا نامی یابند و آن نام نقش جانشان گردد خواهم گذارد پس به لوح محفوظ فرمان می‌دهم تو را صدا بزند تا قیام کنی و لوح مانند غرش صاعقه به جان عالم زمین نقش می‌بخشد و می‌گوید محمد (ص) آمد. یُحیی و یُمیت آمد. رازق و مرزوق آمد. زنده شوید و رزق جاوید را ببینید که عالم را مرزوق است که سایه‌ی رحمتش بی‌نویان را می‌نوازد و آتش عشقش کفر و طغیان را می‌زداید.

پس عاشقان کوی‌اش، نامش را با درود پروردگارش بخوانید تا جراحتهای دوران به نوید رحمتش مرهم شود و مسافران کوی‌اش به سرمنزل جاودانگی نوید داده شوند. سپاس و باز سپاس بر قلبی تپنده که انوار روح خداوند است و با هر ضربانی گویای فرامینی که آفرینش را بر همگان عرضه می‌دارد. پس کتاب جان‌ها در هدایتش جاودانه می‌شود و همگان در انوارش از تاریکی جهل نجات می‌یابند. اینک خاطره‌ی زیبایی از زبان گهربار سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) در مورد پدر گرامی‌شان نقل می‌کنیم که فرمودند: من سال‌های عمرم را در خانه‌ای گذراندم که همواره صدایی صاحب‌خانه را می‌خواند و پاسخی می‌شنید که فرزندم به درون بیا. پدرم رسول خدا (ص) تمام مهمانان را فرزند خود خطاب می‌کرد و به‌طرف آنان می‌رفت و با محبتی که جان انسان را به شور و شوقی مبتلا می‌کرد مهمان را در کنار خودش می‌نشاند و سؤال می‌فرمود آیا احساس راحتی می‌کنی و تا پاسخ مناسب را نمی‌شنید خیالش آسوده نمی‌شد. آنگاه رو به آسمان می‌کرد و می‌فرمود: پروردگرم در خانه‌ام را به فرمان تو گشودم و در دلم را به فرمان قلبم. پس یاری‌ام کن تا امانت‌دار قلبم باشم. و آن را با عشق تو به دیگران پیوند کنم و مرا صدا می‌زد و می‌فرمود: فاطمه جان پدر را یاری کن و مهمان را دریاب. وقتی وارد اتاق می‌شدم برمی‌خاست و می‌فرمود: دخترم، نعمت خدا بر ما تمام شد و دستان کوثر الهی ما را اطعام فرمود. اگر شربت یا آبی بود جام آب را بر دیدگان مبارک می‌گذاشت و می‌فرمود: شکر خالقم را که محمد (ص) نعمت تمام کرد و آنچه به او عطا کرد تمام نعمتی بود که به بنده‌ای عطا فرمود. من از کنارش می‌رفتم. رسول خدا (ص) در برگشتم می‌فرمود: خوشا بر مهمانی که مهمان فاطمه (ص) باشد. پس قدردان پیامبری باشید که اُمتش را چون نور دیده‌اش دوست می‌داشت و همواره بر آنان مهربان بود و جان فرزندان رسول خدا (ص) همواره شکوفه‌ای از حقیقت رسالت است که هرگز بهارش خزانی نداشته و همواره با بار نبوت همراه بوده و میوه‌ی جانش از شاخه‌ی وجودش جدا نشده.

اینک در این روز مبارک به شادمانی میلاد یکی از فرزندان این خاندان در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان ششمین اختر آسمان ولایت و امامت، معلم راستین قرآن و عرفان، امام جعفر صادق (ع) است، امامی که پاک‌کننده‌ی انحرافات از باورهای غلط

دینی مردم و باطل کننده‌ی روایت و احادیث جعلی و کاذب بودند. روایت‌هایی که به وسیله‌ی منافقین و جاهلین وارد دین شده بود و ایشان با جایگزین کردن احادیث صحیح به ما راه و رسم شیعه شدن یعنی پیرو امامت و سنت پیامبر بودن را آموختند و افتخار ماست که ما را شیعه‌ی جعفری می‌نامند.

در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت خدمت وجود مقدس مولا و سرورمان امام زمان (عج) به ساحت مطهرشان ابراز می‌داریم: ای مولای ما، برپا کننده‌ی کرسی عدالت، نابود کننده‌ی باطل، عزیز کننده‌ی منتظران و شیعیان همان گونه‌ای که آگاهی دارید در زمانه‌ی پر از آشوب کفرین و فاسدین و منافقین همچون زمانه‌ی جد بزرگوارتان پیامبر، جرئت جسارت به مقدسات و اولیاء و باورهای دینی ما پیدا کردند و قلب ما هر روز در آتش کفرشان می‌سوزد. به فریاد امت دل‌شکسته‌ی خود برسید که چشم به راه دولت حقه‌ی شما لحظه‌شماری می‌کند و تعجیل در آن را از پروردگار به تمنا می‌خواهد:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۰ آبان ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام حسن عسکری (ع)

حمدی به وسعت عرش الهی، به لطافت شب‌نم صبحگاهی، به قطرات باران بهاری و به سنگینی هفت آسمان سماعی شایسته‌ی پروردگار عزیز و رحیم و حکیم و رحمان است. به همه موجودات حیات می‌بخشد و می‌گیرد. پس پیشانی بندگی بر درگاه جود و سخایش می‌ساییم. در همه حال از او مدد می‌خواهیم برای رهایی از نفس اماره و مکر و حيله‌هایش. کسانی که اسیر آن شدند و سعی در فریب دیگران در لباس مسلمانان دارند باید به آنان گفت:

ای وای بر احوال کسانی که ظاهر خویش را با نام پروردگار می‌آرایند تا بندگان خدا را به طرف امیالشان بکشانند غافل از اینکه آنچه پوشیده‌اند قطران است یعنی لباسی از آتش که از قبل وعده‌اش را به آنان داده شده پس حرارتش را در خنکی نفس اماره حس نمی‌کنند. هر روز جانشان را در یک قالب زیبا به نمایش می‌گذارند غافل از اینکه خالقشان فرموده: من از پیش برایتان عذابی دردآور را مهیا کرده‌ام. بزرگ‌ترین عذاب الهی غفلی است که جان انسان را از رحمت پروردگارش جدا می‌کند تا به آنچه در پیش رو دارد اندیشه کند، پس وای بر جان‌هایی که این امانت الهی را در بازار دنیا به درهم و دیناری ناچیز فروخته و در عوض این رحمت بی‌پایان ظلمتی را خریدند که سیاهی و تباهی را معنا می‌کند. سیه‌رویی که جز صفت جان‌دلیلشان صفتی را به همراه ندارند پس با شتاب به طرفی روشنایی می‌روند درحالی که هرگز به انوارش نمی‌رسند و کشتی جانشان در ظلمتی غرق می‌شود که نجاتی برایش در قول پروردگار عالم یافت نمی‌شود. آنان خود را نابود کردند چون حق جاودانه است و حافظش پروردگار حکیم و رحمان است.

چه زیبا فرموده است سرور عالمیان، حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) که در این زمانه به عینه می‌توان آن را حس کرد. عده‌ای دین را وسیله‌ای برای رسیدن به خواسته‌های خود قرار می‌دهند و عده‌ای دین را مانع آزادی بی‌قید و شرط و رسیدن به نفس‌های فساد

و کفر و عناد درونی خود که برگرفته از نفس پلید و سرکش خودشان است می‌دانند و این‌ها همه تکرار تاریخ است. در زمان امامان مخصوصاً امام حسن عسکری (ع) خلفای غاصب عباسی ایشان و خانواده‌شان را تحت فشار و اذیت و آزار قرار می‌دادند سعی می‌کردند ارتباطشان را با شیعیان و مؤمنین واقعی قطع کنند، با تحت حصار و مراقبت قرار دادنشان به نیت پلید خود می‌رسیدند و بقیه‌ی مسلمانان آن عصر تحت تأثیر تبلیغات دشمنان اهل‌بیت به وجود مقدس امامان جسارت نموده هر روز بیشتر در فساد و فتنه غرق می‌شدند. از امامت فاصله گرفته و اسیر نفس اماره بودند. همچون مردمان عصر حاضر هر روز بیشتر در جهلی سنگین فرو می‌رفتند، جهلی که سنگینی عمرها را به دنبال خود می‌کشد تا جان مردمان را در بیهودگی عمرشان پاره‌پاره کند. هدایتگران به چهره‌هایشان بنگرند، وای بر مدعیان مسلمانی که هیچ نشانی از دین الهی را به همراه ندارند. آنان طبل‌های توخالی هستند که صدایی گوش‌خراش را به ارمغان می‌آورند. جسدهای متعفن‌ی که بوی کفرشان همواره در زمان باقی می‌ماند تا حق بر باطل غلبه کند و باطل به مانند کفی در زمان محو شود.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام حسن عسکری (ع) به وجود گهربارشان ابراز می‌داریم: مولا ما هر جمعه از پروردگار کریم به تمنا می‌خواهیم که:

«اللَّهُمَّ وَأَقِمَّ بِهِ الْحَقَّ، وَأَذْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ، وَأَدِلَّ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ، وَأَذِلَّ بِهِ أَعْدَاءَكَ»

خدایا حق را به وسیله‌ی او حق را برپا دار و باطل را نابود گردان و دوستان خدا را به سبب وجود مقدستان به دولت حق برساند و دشمنان خدا را به دست شما خوار گردان.

از شما به تمنا می‌خواهیم که در برآورده شدن آن ما را یاری فرمایید چون همان‌گونه‌ای که آگاهی دارید جهان رو به جهل و کفر و نفاق و فساد و فتنه می‌رود و ما منتظران مشتاق عمل به حق هستیم و آن را نمی‌یابیم، یاری‌مان کنید با هدایت و راهنمایی شما حق‌مدار شده و به حق عمل کنیم همان‌گونه‌ای که حضرت زینب کبری (س) فرمودند: اینک می‌رویم تا آیات کریمه محقق شود و سخن پروردگار که می‌فرماید: منتظر

بمانید، ما نیز منتظریم به صحنه‌ی ظهور آید. انتظاری که همواره زمان در جانش به ودیعه دارد و منتظرانی که زبان انتظارشان قدرت گفتن مصائب جانشان را ندارد. آنان همواره در تیررس باطل قرار دارند، تیری که جان را مجروح نمی‌کند بلکه روح را متلاشی کرده به طوری که مردگانی در جامه‌ی زندگان عمر خویش را که بهترین هدیه پروردگار است به اتمام می‌رسانند. در میانشان یارانی چون شهدای کربلا به دولت امام می‌پیوندند زیرا جز به فرمان حق زندگی نمی‌کنند. آنان همانانی هستند که نشان مسلمانی‌شان در زمان گم نمی‌شود بلکه آن را با افتخار به سینه می‌کوبند و همواره برای ظهور حق فریاد می‌زنند:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۷ آذر ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت حضرت زینب (س)

حمد و سپاس از آن پروردگار کریم است که آفریننده‌ی مخلوقات، گشاینده‌ی روزی، برآورنده‌ی سپیده‌دم هاست. صاحب جلال و جبروت و کرم و فضل و نعمت است که خود فرمود: اللّٰه همان خداوندی است که آسمان‌ها را بی‌هیچ ستونی که آن را ببینید برافراشت سپس به عرش پرداخت و آفتاب و ماه را که هر یک تا زمانی معین در سیرند رام کرد. کارها را می‌گرداند و آیات را بیان می‌کند، باشد که به دیدار پروردگارتان یقین کنید.

بارالها به کرم و بزرگی‌ات یقین داریم و به یکتایی‌ات گواهی می‌دهیم و به مهربانی و جود و سخا و عطابخشی‌ات معترفیم و از آنانی که این‌ها را انکار می‌کنند بیزار می‌جوئیم که رسوای دو عالم هستند. مردگانی که بر دو پا راه می‌روند و اسیر نفس و جهالت هستند که روز به روز بر سیاهی و تباهی آن افزوده می‌شود و قلب‌های مؤمنین از آن به خون می‌نشیند همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) پیش‌بینی فرمودند که: شما باید از عمل من بیاموزید تا چراغی باشد که در انوارش جهان را که در تاریکی جهل مبتلا به سیلی ویرانگر گردیده و به شدت به سمت نابودی ارزش‌های انسانی در حرکت است متوقف کنید. پس امیدوار باشید لحظه‌ای خواهد رسید که ملکوت آسمان با زمین در آن به هم خواهد پیوست و حقایق وعده‌ها آشکار خواهد شد پس مشتاق شنیدن حقایقی باشید که منتظر آن بودید پس مراقب نفس‌های خود باشید تا طهارت خود را در احاطه‌ی کتاب آسمانی آن‌چنان حفظ کند که بتواند نفس‌های پلید را در جانش به نفسی مطهر تبدیل کند. به لحظه‌ای بیندیشید که شما دست پیوند به تاریخ خواهید داد، آنان را به محبت زمان دعوت خواهید نمود پس امید وصل را مانند اتصالات استخوان‌های خود بدانید که بدون آن اتصالات حرکتی نمی‌توانید داشته باشید و شاکر عمری باشید که شاهد عزت است در وجودهای بندگان پروردگار عالم. پس به بازوان حق مدد دهید تا جهان تشنه از عدالت را سیراب کند.

چه زیبا سرور عالمیان فرمودند و ما را از آنانی که در این زمانه با کفر و فساد و عناد و بی‌حیایی و جهالت دنیا و آخرت خود را فنا کرده و عذاب را به جان ذلیلشان می‌خرند جدا فرموده و نوید نجات دادند و این مژده شامل آن دسته که با لباس مسلمانی با نفاق و ظلم زندگی می‌کنند نیز می‌شود که فرمودند:

جان عالم منتظر است تا پوسته‌ی خویش را از جان جدا کند تا همگان برهنگی‌اش را ببینند و سرانگشتان خویش را بگزند و درحالی‌که اشک ندامتشان بر چهره‌ی رنج کشیده از مکرشان جاری می‌شود الله را بخوانند به مددی که دیگر زمان یاری‌شان نمی‌کند. آنان را وا می‌گذارد تا نقاب چهره‌هایشان از صورت مسلمانی دریده شود و همگان پشت آن چهره‌ی مکار را ببینند.

بله نمونه‌ی بارز آن مولود امشب بانوی بزرگوار و مکرم اسلام حضرت زینب کبری (س) است که در نهضت عاشورا نقاب نفاقِ سرانِ ظالم و منافق و فاسد زمانه را برداشته و رسوا نمودند که ایشان شجاعت و اطاعت در مقام بندگی و پیروی از ولایت و امامت شاخصه‌ی بارزشان بود و مجری به دستورات قرآن و ظلم‌ستیز و کوبنده‌ی باطل و پرچم‌دار حق بودند. تولد وجود مبارکشان را جشن می‌گیریم. وجودی که مظلوم ماند و در اثر عدم شناخت شیعه شخصیتی غیر از واقعیت مقام و منزلت و عملکردشان در ذهن‌ها جا گرفت و روایت‌های کاذبی که نقل مجالس شیعه در حال حاضر است مغایر با ایشان و مقامشان است به‌طوری‌که نقش مؤثر و جهاد گرانه و همراهانه‌ی ایشان با امام حسین (ع) در نهضت کربلا را علاقه و ارتباط خواهر و برادری مثل احساس مردم عادی تلقی می‌کنند درحالی‌که ایمان و استواری در اوج عشق و بندگی خداوند و اطاعت و یاری ولایت و امامت ایشان را نادیده گرفته‌اند. ایشان پرورش یافته در مکتب امیر مؤمنان (ع) و حضرت زهرا (س) بودند و می‌فرمودند: مادرم حضرت زهرا (س) در داستان‌هایی که شب‌ها برایمان می‌فرمودند داستان رنج‌های جاهلیت را پس از پیامبر سخت‌ترین رنج‌ها نام می‌برد. دست را بر گیسوان من می‌گذاشت و با تبسمی می‌فرمود: هر خانه‌ای دری دارد که آن خانه را محافظت می‌کند و شما در خانه‌ی قرآن کریم هستید. از کتاب الهی محافظت کنید و آیاتش را همچون

هوایی فرض کنید که به آن محتاج هستید پس وقتی دیگر هوایی برای نفس کشیدن باقی نمی ماند که در آن خانه نمایی زیبا و درونی تاریک داشته باشد. ما همواره از فرمانش محافظت کردیم. بله این است عشق و ایمان و بندگی پروردگار که خاندان پیامبر (ص) بر خود وظیفه فرض می کردند و چه زیبا به این وظیفه عمل نمودند.

اینک در این شب مبارک به ساحت مقدس مولا و سرورمان، امام عصر و زمان (عج) ضمن تبریک و تهنیت به مناسبت میلاد عمه ی گرامی شان حضرت زینب کبری (س) خدمتشان به تمنا ابراز می داریم: در این زمانه ی پر از کفر و فساد و فتنه و نفاق قلب هایمان به خون نشسته، یاری فرمایید از حق پیروی کنیم و از باطل و باطلین برائت بجوییم و برای آن لحظه ی ظهوری که مادر گرامی تان توصیف فرمودند لحظه شماری کنیم که فرمودند: رحمت الهی در دقایقی است که جهان منتظر ندای جاء الحق و زهق الباطل است تا جانها در وعده ی الهی شکوفا شود و همگان بر سر سفره ی احسان الهی اطعام شوند. فقیران دست در دست اغنیا نهند و همگان به صدای ملکوتی سرورشان از کالبد مرده ی خویش فراخوانده شوند تا شاهد تابش خورشید زندگی بخشی شوند که گرمای وجودش گره های خشکیده بر روی ساقه های وجود را به شکوفه هایی تبدیل می نماید که میوه اش ظلمات شب را به یاد نمی آورد و همواره از منبع انوارش تغذیه می کند تا بار وجودش باری بهشتی شود و طراوتش خزانی به دنبال نداشته باشد. پس ما همگی برای آن لحظه که خداوند آن را نزدیک فرماید فریاد می کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۵ آذر ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت اول)

سلام بر آغاز روزی که هزاران معمای عشق را در جانش به همراه دارد. آن زمان که خورشید نظاره‌گر غروب خلیفه‌ی خویش است. همان جانی که هزاران جان عاشق را با خود به دل خاک می‌برد تا از رازی پرده بردارد که اکنون همگان میراثش را با خود به همراه دارند. ارثی که نامش جلوه‌ی دولت حق است. مسلمانی که به دینش می‌اندیشد. او وارث حقی است که بهترین هدیه‌ی پروردگار است؛ پس در قلبش به پرچم‌داران این دین الهی افتخار می‌کند. به دقایقی سفر می‌کند که اکنون زمان برایش ذخیره نموده، به خانه‌ی امیر مؤمنان (ع) می‌رود. مولا جان چگونه بار غمی را به دوش کشیده‌اید که هزار سال و اندی از آن می‌گذرد ولی جان زمان در غم غربتش پاره پاره می‌شود. غربتی که کوثر حیات‌بخش هستی را از عاشقان جان با برکتش جدا می‌کند و به دل خاکی می‌فرستد که مکانش جایگاه آمد و رفت ملکوتیان است.

امروز آینه‌ی حقداران است. همان حقی که منتظرانش به دور شمع وجود مولایشان جمع می‌شوند تا در غربت زمان تلخی این روز حزن‌انگیز را به جانشان بچشانند. زبان‌ها از توصیف آنچه در دل‌ها زبانه می‌کشد عاجز است. وای بر جهلی که آینه دار دینی است که در آن جزء هوا و هوس دنیای دیروز و امروز هیچ هدایتی از هدایتگران یافت نمی‌شود. گذشتگان در افکاری کودکانه و وجودی پوشالی از حق و حقیقت به میدان آمده‌اند و امروز مدعیان همانانی هستند که باطل وجودشان آتش بر حقیقت قلب‌هایی زده است که به دنبال گمشده‌ای از گذشته و نویدی از آینده هستند. عاشقانی که نامشان همواره ودیعه دار زمان‌هایی بوده که در آن جزء به حق تسلیم هیچ قدرتی نشده‌اند. یارانی که بر دوش خویش حقی را حمل می‌کنند که بهترین هدیه‌ی رسولشان بود و اینک در غربتی که فقط خودشان شاهد آن هستند اعلام می‌دارند که وای بر جانی که خالی از مودت فاطمه (س) باشد. مودتی که هزاران قلب خشکیده از کفر زمان را به رودخانه‌ی احسان الهی متصل می‌کند.

شکر بر آستان کبریایی خالق که خلیفگان خویش را آئینه‌ی دینی معرفی فرمود که در آن جز حق یافت نمی‌شود و آنانی که در هر زمان در دلشان شعله‌ی این حق مشعل وجودشان باشد، راه یافتگانی هستند که به دنبال وعده‌ی الهی در حرکت‌اند تا منتظر دولتی شوند که پروردگارشان در کتاب آسمانی فرموده جاء الحق و زهق الباطل. باطلی که همواره در جایگاه حق خود را به همگان معرفی می‌کند درحالی که چهره‌ی مکارش در زمان برای گذشتگان و آیندگان قابل رؤیت است.

پس به دامن حق جوی فاطمه (س) متوسل می‌شویم: ای بهترین هدیه‌ی پروردگارم بر من که هم اکنون در غم نبودنت به سر و سینه می‌زنم نظر فرما که به مکر نفسم مبتلا نشوم، همان مکاری که به باطل نقش حق می‌دهد تا حقیقت دینی را به یغما ببرد که اندیشه‌ی من سازنده‌ی آن است نه نقش حقمداران زمان که پرچم مسلمانی‌شان جانی بوده که با آن به جنگ باطل رفته‌اند. پس به دولت حقه متوسل می‌شویم: ای وارث فاطمه (س) بر ما نظر فرما تا در ظلمت زمان نوری باشیم که در پرتوی آن از گمراهی و رفتن راهی باطل در امان بمانیم. ما به دست‌ان پر از نورتان محتاجیم تا در ظلمت زمان گم نشویم پس یاری‌مان فرما که همواره منتظر دولتی باشیم که برای برپایی آن فریاد بزنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۶ دی ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت حضرت زهرا (س) (روایت دوم)

سلام بر حق وعده‌ی راستین پروردگار در دعوت همگان به گرفتن پیمان قالو بلی. پیمانی محکم و استوار و اعترافی دل‌نشین از فرزندان حضرت آدم (س)؛ در اعتراف به توحید و یگانگی پروردگار جان‌هایی که به زبان آمد تا ستایش را بیاموزد. اکنون زمان شاهد آمدن و رفتن همان معترفان به توحید است. می‌آیند، جام جانشان را به شیطان نفس می‌فروشند و قرآن کریم اعلام می‌فرماید اینان پیمان‌شکنانی هستند که جانشان را در غضب الهی از فردوسی که در آن بودند به جهنم سوزان نفس اماره مبتلا کردند و آنچه عایدشان شد افسوسی بود که آتشش خاموش نمی‌شود چون اینان ثروت خویش را به بهایی اندک فروختند تا جانی را در گور زمان دفن کنند که همچون سامری بوی تعفن آن تا قیامت آنان را بیازارد و فریاد برآورند که از ما دور شوید؛ چون حق آن زمان که با قامتی رشید و استوار در برابر باطل ایستاد و آن را چون حبابی ذلیل و زبون نمود و تا قیامت بنیانش را خشک و نابود کرد. پس از آن باطل در هر زمان و مکانی خودمایی نمود، خیلی زود رسوا و نابود شد و این شامل آن تهی‌مغزان و دد صفتان که به خیال خام خود فکر می‌کردند بزرگ‌ترین مانع در راه رسیدن به قدرتشان را از سر راه برداشتند خیلی زود به اشتباه خود پی برده و عاجزانه اعلام کردند که: صدای فاطمه در جانمان می‌پیچید و ما را لحظه‌ای رها نمی‌کند؛ که ای وای بر احوالتان که چگونه با دین خدا نیرنگ ورزیده‌اید و منتظر محبت دنیا نشسته‌اید تا شما را در آغوش بگیرد و از شیر شیطان بخوراند. علی (ع) در پاسخ می‌گفت: افسوس که گنج زمین و آسمان را به یغما بردید و همگان را از محضرش محروم کردید.

حضرت فاطمه (س) فرمودند: که زندگی من در خانه‌ی امیرمؤمنان در ظاهر دنیا فقط چند سال بود ولی در باطن دنیا آن‌چنان شعله‌ور که حرارتش مردگان از وسوسه‌ی شیطان را به تحسین وا می‌داشت و فرزندان من در آن خانه رشد کردند و به جوانانی برومند تبدیل شدند ولی دشمنان آنان با شیری که از شیطان نوشیده بودند جانشان مسموم قدرت شد و چراغ‌های هدایت را از میانشان برداشتند تا ظلماتشان اجازه‌ی

دیدن چهره‌ی ننگینشان را ندهد. عرصه‌ی خانه را آن‌چنان بر فرزندان من تنگ کردند که از خانه‌ی وحی جدا شدند و خاطره‌ی مرا در قلبشان جاودانه کردند. پسر حسین (ع) بعد از نمازش می‌فرمود: مادر حرارت عشقت کفر و نفاق را می‌سوزاند و باطل را رسوا می‌کند. چراغ‌های باطل را به ظلمات خودشان رسوا می‌کند. پس به فرزندان مددی کن که همواره منادی حق باشند مانند خورشید وجود خودت. بله باید گفت و فریاد زد لعنت الله علی قوم الظالمین و غاصبین

مدینه در این شب‌ها در سکوتی حزن‌انگیز فرو رفته است. نفس پاک فاطمه (س) دیگر در نخلستان‌های شهر و کوچه‌های تبار مدینه چون خنکای نسیم بهشتی جاری نخواهد شد. چراغ دل امیر مؤمنان (ع) که خانه‌ی وحی را روشن نگاه داشته بود برای همیشه خاموش گشت. چون بی‌بی دو عالم که همچون ماه شب چهارده به دل‌های مؤمنین می‌تابید با شهادت مظلومانه و دفن غریبانه‌شان نه فقط دل‌های مؤمنین که دل خلائق هفت آسمان و زمین در نبودنشان تیره گشت.

حضرت زهرا (س) به زمان محدود نمی‌شود. او کوثری است که هرگز چشمه‌ی علمش تهی نمی‌گردد پس شهیده‌ای ناظر بر عمل‌هاست. او شما را در آتشی که گذشتگان بر در خانه‌ی وحی انباشته نمودند و اینک آن آتش بر حقیقت رسالت زده می‌شود می‌بیند. پس تیغ زمان بُرنده‌تر از گذشته گلوی حق را می‌برد. گوش‌ها می‌شنود و ساعتی بعد در خاموشی جانی فرو می‌رود که سردی مرگ در آن حس می‌شود. چاره‌ی این همه غفلت چیست؟ چگونه می‌توان برای مجلسی که در آن حزن و اندوه پیامبر (ص) حس می‌شود عزاداری کرد؟ با کدام اشعار وصف این حزن امکان‌پذیر است؟ دینی که در دنیای مردمان به فراموشی سپرده شده و امروز عزیزترین هدیه‌ی پروردگار از خاندان رسالت جدا شده و زمان را در آتش حسرتش باقی می‌گذارد تا شاهدی باشد بر مدعیان محبتش.

وای بر ما که توان شناختش را در نام با برکتش نداریم. فرزندش را به مدد می‌خوانیم: مولای ما، مادر گرامی‌تان طبق فرموده‌ی پدر گرامی‌شان اُم ابیها بودند، مادر پیامبران از اولین تا آخرین؛ پس ما را در این حزن و اندوه بزرگ یاری کنید. دست ضعیفمان

منتظر دست جانشین بر حق پیامبر (ص) است. در این تاریکی که فرقی با جاهلیت ندارد یاری‌مان کنید که به کنار باطل نرویم و همواره نام با جلال‌تتان را برای نجات از اوهمات جاہمان به مدد بخوانیم. پس فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳ دی ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت حضرت زهرا (س)

حمد و شکرى الله آفريننده مخلوقات عالم را سزاست که کتاب آسمانى فرمود: مرا بخوانيد تا شما را اجابت کنم. ما مى‌خوانيمش به يگانگى و بخشندگى پس پروردگارا به خليفهات ترحم کن، جانشينت در زمين را به لقاى رحمتت جاى ده تا همواره سر بر آستان بندگى بسايد و جز تو را نخواند.

قلب‌ها در سينه‌ى آدميان همانند يکديگر است با يک ساختمان در خلقت ولى اسرارش، اسرار آفرينش است. چگونه کسى قادر است تا در چهره‌اى بنگرد و اسرار قلبش را بازگو کند. آن اسرار جز براى خالقش آشکار نمى‌شود پس همگى سر به آستان خالقى مى‌ساييم که مأواى هر درمانده‌اى است، درمانده از درک اسرار وجودش، وجودى که هزاران نقش خلقت را در جسم خاکی‌اش به ودیعه دارد. گاه امانت‌دار خوبى است و گاه خائى که حياتش دفتر وجود را مى‌بندد و راز خلقت را دگرگون مى‌کند.

خداوندا شکر و سپاس تو را سزاست که آفریدی انسان را و تاج عزت بر سرش نهادی و طوق‌های شرافت را بر گردنش افکندی و خليفه‌ی خود قرار دادی و بر ديگر مخلوقات برترى بخشيدی و در بهشت خود جا دادی ولى افسوس که زمين جايگاه انسان گرديد و در اين غربت با سختی‌ها و مشکلات روبرو شد و کسانى که اين هجران را با تمام وجود درک کنند جهد و کوشش خواهند نمود که دگربار به بهشت قرب تو درآيند.

پس سلام بر دقايقى که جان‌ها در مخزن اسرارشان منتظر آن هستند تا با نوایى از جا برخيزند و خاک سال‌ها انتظار را از ظاهر جان بزدايند و به طرف جانانشان حرکت کنند. دست‌هايشان را بگشايند تا نعمت محبت را در آغوش گيرند و مهمان خالقشان شوند و رنج‌ها را فراموش کنند و به خانه‌ی سال‌ها هجرت کرده‌شان بازگردند.

پس بايد در آيات کریمه‌ی قرآن اندیشه کرد تا خود و خداى خود را شناخت تا سوزش غم اين هجران را درک کرد و تأسف خورد که انسان به چه عزتى و چه مقامى آفریده

شد، حال اگر نشناخت و درک و عمل نکرد در چه ذلت و پستی زندگی می‌کند و خداوند کریم از رحمت و مهربانی واسعه‌ی خود انسان را مدد کرده تا دوباره به خود و مکان اصلی خود بازگردد. افسوس که جان‌ها از جانانشان جدا شدند و به دیار غربت آمدند و از هر آشنایی سراغ جانان خویش گرفتند و آن جانان را نزد کسی یافتند که جرقه‌های توحید در جان مبارکش بود و به هر جانی که به آن متصل می‌شد آن جان را از خرمی توحید گلستان می‌کرد و آن جان خاتم انبیاء حضرت محمد مصطفی (ص) بود که همواره رحمتی را از پس رحمتی مژده می‌داد پس درود و سلام بی‌پایان بر پیامبر اسلام و اهل‌بیت طاهرینش باد که نشان از راهی می‌دهند که انتهایش گلستانی است با گل‌های بی‌نظیر پس در آن جاده قدم بگذارید و از آن خارج نشوید تا به انتهای گلستان برسید.

اینک در این شب باشکوه که رحمت و نعمت جاریه‌ی خداوند کریم، کوثر الهی، مادر هستی، دخت پیامبر، سرور عالمیان، حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) را بر زمین و زمینیان عطا فرمود، احسانی بود که خداوند متعال به واسطه‌ی عطای این نعمت و رحمت بر پیامبر گرامی اسلام حضرت محمد (ص) و بر مسلمانان و بشریت منت گذاشت. در این شب مدد می‌گیریم از وجود مبارک خودشان که چنین فرمودند: آنگاه که پدرم رسول خدا نامم را بر زبان پر جلالتش جاری فرمود، فرشتگان الهی صف در صف به تماشا ایستادند و ابراز داشتند: ای رحمت الهی چگونه او را نامی نهادی درحالی‌که نامش کوثر است. نام فاطمه را بر زبان مبارکتان جاری فرمودید و پدرم فرمود او ساکن کننده ی آتش جانم از فراق پروردگارم می‌باشد. او جامی در جانش به ودیعه دارد که یک جرعه از آن معنا کننده‌ی اسرار خلقت است پس گدای آن جام باشید تا جانتان را به وعده‌های الهی بیارایید و از نعمت رحمتش برخوردار شوید و روزی بر شانه‌ی محبت رسول خدا نشسته بودم. پدرم دستم را بر لب مبارکشان گذارد و فرمود: ای پروردگارم طعم کوثر را چشیدم، همواره بر بوی مطهرش تو را سپاس خواهم گفت تا روزها و شب‌هایم بگذرد و من در چهره‌ی هدیه‌ی باشکوهت وعده‌ات را که فرموده‌ای که "بدخواه تو خود ابر است" تماشا کنم پس ای عالم هدیه‌ام را مانند گوهری گران‌بها در جانت نگهدار تا در چهره‌ی بی‌همتایش احسان پروردگار عالم معنا شود.

حال در این روز بزرگ و مبارک به لطف و کرامت پروردگار کریم بی‌همتای الهی، سرور عالمیان، حضرت زهرا (س) به دنیا آمد تا مادر پیامبران شود و وارث تمام معجزات الهی. او جهان ظلمانی را به نور اخترش افروخت و رحمت الهی را در گلستان خلقت به زیباترین نام‌ها زینت داد.

اینک دست تمنا و توسل خود را به وجود مقدس فرزند گرامی‌شان یوسف زهرا، جوهر هستی، مولا و سرورمان، امام عصر و زمان، ابوالصالح المهدی (عج) بلند می‌کنیم که: مولای ما وجود مقدس مادر گرامی‌تان نعمت و رحمتی بالاتر از گنجینه‌های زمین و آسمان بود. افسوس دشمنانش نعمت وجود پرفروغش را چه زود از زمینیان گرفتند و صد افسوس دوستدارانش او را نشناختند؛ به جای ذکر شأن و مقام و سفارشات نجات‌بخششان به گفتن مطالبی که ساخته‌ی ذهن خودشان است اصرار دارند، ما را در شناخت و شناساندن مقام بالا و واقعی ایشان مدد فرمایید و برای اجابت آن فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

در خاتمه ضمن بزرگداشت مقام والای مادر و تبریک و تهنیت خدمت مادران عزیز و خانم‌های محترم و مادران آینده‌ی این کوی مقدس امید داریم با عمل به سفارشات گهربار سرور عالمیان سعادت دنیا و آخرت نصیبشان شود و هدیه می‌کنیم به ارواح مادرانی که از این جمع از دنیا رفته‌اند صلوات و فاتحه‌ای.

اللهم عجل لولیک الفرج

بسم الله الرحمن الرحيم

۲ بهمن ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امام محمد باقر (ع)

خدایا من سخن را به سپاس تو آغاز می‌کنم و با ستایش تو گویا می‌شوم؛ معبودم تو را شکر می‌کنم به مدح و ثنا و سپاست که نهایت ندارد درحالی‌که به بزرگی‌ات کسی معرفت نداشته و به فضل و کرمت ستوده نشدی به عظمت جلالت و شکوهت شناخته نبودی چون بالاتر و فراتر از آن هستی که اندیشه و عقلی به آن رسد. نیست معبودی غیر از تو ای پروردگار عزیز و حکیم و من به شکر تو قیام خواهم کرد چون عزت و نجاتم، آشکار کننده‌ی رمز و راز وجودم طبق فرموده‌ی سرور عالمیان در آن است که فرمود: شکر نامی است که در قالب خویش انواری را ذخیره نموده تا بندگان پروردگار عالم پرده‌ی جانیشان را که نامش عزت است را از جسم خاکی جدا کنند و آنگاه به جلالتی بیندیشند که عمری را به آنان هدیه فرموده؛ عمری که در بطن جاننش حکایت‌هایی از دورانی سخت را بیان می‌فرماید پس شکر بر درگهی سزاست که نوید نجات از این سراپرده را در وعده‌های ملکوتی‌اش بر جان بی‌قرار بندگان خویش مقرر فرموده تا سر پر رمز و رازشان شاهدی گویا بر حقیقت جانیشان باشد.

چه زیباست این فرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا (س)؛ پروردگار کریم در عمری که بر بندگان مقرر فرموده برای رسیدن به این عزت و جدا شدن از جسم خاکی و عروج به ملکوت پیامبران را برگزید و به هرکدام شریعتی عطا کرد و راه و روش و قانونی معین داشت و برایشان جانشینانی انتخاب فرمود که یکی پس از دیگری نگهبان دین باشند و وسیله‌ای برای رسیدن به خشنودی و قربش که ما در شب میلاد یکی از این نعمت‌ها و رحمت‌های بی‌کران الهی در این کوی معرفت و عشق دور هم جمع شده‌ایم. ایشان شکافنده‌ی علوم و وارث انبیاء، پنجمین اختر آسمان امامت و ولایت محمد بن علی ملقب به باقر هستند که اول رجب سال ۵۷ هجری در مدینه منوره به دنیا آمدند. مادرشان فاطمه دختر امام حسن مجتبی (ع) و پدرشان امام سجاد (ع) بودند به همین خاطر یکی از محاسن ایشان این است که جد پدر و مادرشان هر دو امام بودند. امام محمد باقر (ع) شاهد عینی لحظه‌های نهضت

کربلای جدشان اباعبدالله الحسین (ع) بودند. با چشم مبارکشان امت جد بزرگوارشان رسول خاتم حضرت محمد (ص) را دیدند که به دلیل دور شدن از فرهنگ غنی اسلامی به جهالتی مبتلا گردیدند که رگ حیاتشان را بریدند و اهل بیت پیامبر را مورد آزار قرار دادند و آن را پیروزی فرض کردند و این جهالت و دور شدن از فرهنگ اسلامی حاصل دسیسه و فتنه‌ای بود که از جانب حکام ظالم و جنایتکار و دنیاپرست آن‌چنان بر عقاید و عقل آنان به حيله رخنه کرده بود که حق را باطل و باطل را حق تصور می‌کردند و شیطان و نفس اماره بر آنان غلبه کرده بود، در نتیجه امام محمد باقر (ع) در طول عمر گرانقدرشان نسبت به آگاهی دینی و فرهنگ‌سازی و تربیت علمی با اصلاح باورهای غلط امت مسلمان تلاش بی‌وقفه‌ای کردند و لحظه‌ای از این کار دست بر نداشتند که حاصلش تربیت علمای زیادی بود که در شهرهای مختلف کشورهای اسلامی پخش شده و مردم را با علم و دین آشنا کردند.

اینک ما در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به پیشگاه مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابوالصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد جد بزرگوارشان امام محمد باقر (ع) ابراز می‌داریم: مولا و امام و ولی نعمت ما، بشریت مخصوصاً امت مسلمان به جهالتی سخت‌تر و تاریک‌تر از زمان امام محمد باقر (ع) دچار شده، ما را دریابید که قلبمان آکنده از غم و اندوه از این‌همه باورهای غلط و کج‌روی‌ها و ظلم و جنایت و فتنه و فساد و کفر و نفاق است و در این عصر فتنه و بی‌دینی و کشتن و حرمت شکستن مسلمانان باعث افتخار شده؛ جان عالم به فدای قلب نازنینتان که با دیدن این مردم پر از غم و اندوه است ولی حکمت به تأخیر افتادن ظهورتان را خداوند حکیم و مهربان و شما سرور و مولایمان بهتر می‌دانید و ما جز شکایت و دعا برای ظهور راهی نمی‌شناسیم و همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) توصیه کردند عمل می‌کنیم که فرمودند: در دنیا مردم مانند کشتی نشستگانی هستند که کشتی آن‌ها دچار امواج دریا گردیده و باد و امواج، کشتی را از یک طرف به طرف دیگر می‌برد و دسته‌ای از آن‌ها در دریا بر اثر تلاطم امواج به هلاکت می‌رسند و دسته‌ای دیگر اگر رهایی یابند باز در معرض باد و امواج هستند و ای بندگان خدا اکنون که زنده هستید و زبان‌هایتان آزاد و اعضای بدنتان سالم است موقعیتی است که برای تأمین نجات خود

در دنیای دیگر اقدام کنید و نگذارید که فرصت از دست برود و مرگ از راه برسد و به طور حتم بدانید که مرگ بر شما فرود خواهد آمد اگرچه در انتظارش نباشید.

اینک با این روز مبارک ماهی را آغاز کردیم که سرشار از خیر و برکت است که در مورد بزرگی و فضیلت این ماه چه زیبا امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند که: آنگاه که پروردگار جهان اراده فرمود تا زمین را بیافریند و روزها و شبها را برایش مقرر فرمود اراده کرد تا موجودی را خلق کند که در این ساعات زندگی کند و روزهایی را ببیماید که مانند یکدیگر نباشد، پس در ماهها فزونی نهاد تا گنجهای معنوی آن استخراج شود. ماه رجب یکی از آن گنجهاست که با عبادت و اطاعت گنجهای معنوی آن استخراج می‌شود و جوینده‌ی گنج باید توانمند باشد و گنج خود را ارزان نفروشد. دل را به صاحب آن بسپارد تا مرتب به آن جلای الهی بزند تا آینه‌ای باشد برای رؤیت نور، نور ظلمت‌ها را از بین ببرد و وجود را آماده‌ی دیدار حق کند.

ما ضمن شکر و سپاس بی‌کران بر خداوند عزوجل با مناجات ماه رجب دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها تویی تنها و آخرین امید من برای هر خیری و پناهگاهم از خشم و هر شری.
بار الها به جود و کرمت می‌بخشی بندگانی را که از تو درخواست کنند و یا درخواست نکنند و سپاست نگویند؛ بار الها من به درگاہت با تمام امید و به همراه حمد و ستایشت رو کردم که به من عطا کنی خیر دنیا و آخرت را و دفع کنی از من شر دنیا و آخرت را.

بار الها هر چه از کرمت بر من بخشایی از دریای لطف و احسانت کم نخواهد شد پس با فضل و جود و سخایت بر آن بیفزای.

بار الها ای دارای بزرگی و عطا و نعمت‌ها و نیکویی‌ها بخش جرم و گناهم را و حرام کن بر من آتش دوزخ را.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۴ بهمن ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)

بار خدایا حمد و ثنا درخور عظمت و بی‌نیازی توست که صاحب همه‌ی نعمت‌ها و رحمت‌هایی که آفریدی و روزی دادی، بخشیدی و مهربانی کردی، بدی و خوبی را الهام نمودی، عطا کردی و افزودی پس هر که به غیر تو امید بست ناامید شد و هر که از غیر تو عزت جست خوار گشت. نیست معبودی جز ذات اقدس.

بار الها ماهی را آغاز نمودم که مقدمه‌ای است بر ماه پیامبرت، افضل اوصیاء، حضرت محمد (ص) و ماهت ماه رمضان، پس به من توفیق عبادت و صبر شکرگزارانت، عمل دوستدارانت و یقین عابدانت را عطا کن و یاریم کن عملی را انجام دهم که خیر و ثواب و نجات دنیا و آخرت در آن باشد.

سلام و صلوات بر رسول اکرم، واسطه‌ی خیر و برکت، حضرت محمد (ص) و بر خاندان پاکش و سلام بر دوران‌ها و بر امانت جانشان؛ همان‌هایی که آمدند تا نقش را معنا کنند؛ نقش استوار بندگی، پس پرده‌ی جانشان را گشودند تا همگان در آینه‌ی روحشان نمادی از خلقت را شاهد باشند آنگاه دست توانمندشان را گیرنده‌ی دست‌هایی نمودند که نشانی‌شان را پروردگار در کتاب آسمانی قرآن کریم اعلام فرموده همانانی که نقش روحشان نقشی استوار است نقشی که سازنده‌ی جان خلیفه است.

پس شکر پروردگار کبریایی و قدرتمند و آفریننده که خود فرمود: بزرگوار است خدایی که سلطنت ملک هستی به دست قدرت اوست و بر هر چیزی تواناست، خدایی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدام یک نیکوکارتر است و او مقتدر و آمرزنده‌ی گناهان بندگان است بندگان که همواره حیاتشان را با انوار پروردگارشان جاودانه می‌سازند و دست محبتشان را بر جان‌هایی می‌گشایند که مودت را جز به عمل نمی‌آریند.

پس به فرموده‌ی سرور عالمیان، حضرت صدیقه‌ی کبری فاطمه‌ی زهرا (س) شرط مودت عمل به دستورات خداوند در قرآن کریم است که در آن صورت است که دست‌های

قدرتمند اهل بیت به یاری بندگان خواهد آمد و نجات و سعادت دنیا و آخرت را در پی دارد، در غیر این صورت نه تنها مودتی پذیرفته نیست بلکه توحید نیز پذیرفته نخواهد شد پس باید فریاد کرد وای بر احوال دشمنان اهل بیت که چه سیه روز و بدفرجام هستند.

ما در این روز به سوگ یکی از اختران آسمان امامت در این کوی عشق نشستیم که آن شهادت دهمین اختر امامت و ولایت، هدایت کننده، صابر و عادل، عالم و هادی، حضرت امام علی نقی است. فرصت را غنیمت داشته گوشه ای از زندگانی پر برکت ایشان را بازگو می کنیم.

نام آن بزرگوار علی و لقب های مشهورشان نقی و هادی است. عمر شریف ایشان چهل سال بود. در نیمه ذی الحجه سال ۲۱۲ متولد و در سوم رجب سال ۲۵۴ به دست معتز عباسی لعنت الله مسموم و به شهادت رسیدند. مدت امامت ایشان سی و سه سال است. هفت ساله بودند که حضرت امام جواد (ع) پدر گرامی شان شهید شدند و امامت به ایشان منتقل گردید. سیزده سال در مدینه به سر بردند و متوکل عباسی که امیر مؤمنان علی (ع) در نهج البلاغه او را شقی ترین خلفای عباسی به شمار آورده، ایشان را جبراً به بغداد آورد. در مدت بیست سالی که وجود مبارکشان در بغداد بودند متوکل لعنت الله هم ایشان را به زندان می انداخت و هم در زمانی که امام در خارج از زندان بودند نیز به آزار و اذیت ایشان می پرداخت.

حال ضمن تسلیت به ساحت مقدس فرزند گرامی امام هادی، امام و مولایمان ابی صالح المهدی (عج) مزین می کنیم این خطبه را به فرازهایی از زیارت جامعیه کبیره که از زبان مبارک امام هادی (ع) است که سرشار از نکته های پرمغز و ادب حضور و معرفی جامع و کامل اهل بیت می باشد که در فرازی در شناخت اهل بیت آمده است که: شما ای خاندان نبوت و جایگاه رسالت و حجت های خدا بر اهل دنیا و آخرت، خداوند کریم شما را عزت داد به هدایت، برگزید به خلافت، امین داشت به سر و حکمت و قرارداد شما را پایه های توحید، پاک کرد از بدی ها و شما دعوت کردید مردم را به امر به معروف و نهی از منکر و جهاد با مال و جان و فرزند در راه خدا پس مولا و

سروران من، به راستی که گناهانم پاک نشود مگر به شفاعت شما چون خداوند کریم شما را مأمور هدایت و نجات ما قرارداد پس یاریمان کنید تا از آلودگی‌ها پاک شده و رستگار شویم.

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۱۰ بهمن ۱۴۰۱

حمد و سپاس در خور آفریننده‌ی جان‌هاست، جان‌هایی که لباس عزت و بندگی را بر قامت سروشان پوشانده و بر تخت خلیفه جلوس کرده و همه‌ی موجودات را به تحسین واداشته‌اند و عشق به الله را چنان در لطافتش عرضه نمودند که تا ابد همه‌ی قلب‌های مشتاق از شنیدن و دیدن آن به وجد آمده و سر از پا نشناسند.

پس شکر و ستایش بی‌شمار و بی‌پایان به وسعت و عظمت عرش با جلال و جبروت پروردگار توانا را سزاست. نیست معبودی غیر از ذات اقدسش که به راستی با برگزیدن خاتم رسولان حضرت محمد (ص) و امامان و اهل‌بیتش بر بشریت منت نهاد تا با انوار مطهر آنان که همان نشئت گرفته از انوار الهی است راه رستگاری را پیموده، به قرب الهی برسند.

ما در این شب در این کوی عشق به شادمانی میلاد یکی از ایشان نهمین خورشید امامت و شجاع در علم و دیانت و کمال ابا جعفر ثانی محمد بن علی حضرت امام جوادالائمه (ع) که همچون پدران و فرزندان بزرگوارش در راه مبارزه با ظلم و بی‌دینی همت والا داشته و در زمانه‌ای که حاکمان با جسارت بر علیه سنت و اهل‌بیت پیامبر دشمنی می‌کردند ایشان با عقل و درایت در راه هدایت مردم کوشا بودند و سردمداران خودخواه و حيله‌گر را که دنیا را بدون صاحب می‌پنداشتند در دنیا و آخرت رسوا نمودند.

همان‌گونه‌ای که امیر مؤمنان علی (ع) سران و حاکمان ظالم و حيله‌گر را مورد سرزنش قرار داده و عاقبت شومشان را به آنان فرمود که: شما زمین را خالی یافتید و دست‌های شما در زمین باز بود و کسی جلودار شما نبود. حلال دین را رها کردید. در این دنیا سایه‌ای گسترده دیدید و در صدد برآمدید که در آن بیارامید اما هر سایه‌ای را پایانی است که مرگ می‌باشد. این وضع شما را فریفته کرد و تصور نمودید که همواره همین‌طور خواهد بود ولی بدانید که هر خونی که ریخته شود خونخواه دارد و هر

حقی هواخواه. ای بندگان خدا نادانی خود را پناهگاه خویش قرار ندهید و از هوی و هوس پیروی ننمایید.

همچنین این روز مبارک مصادف است با میلاد مجاهد شش ماهه حضرت علی اصغر (س) که ره شصت ساله پیمود و در کربلا حماسه‌ای جاودان آفرید و رسم و آیین اطاعت از امام عصر خود را در دفتر زمان با خون گلوی خود نوشت و امضا کرد.

اینک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به تمنا ابراز می‌داریم: همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌تان حضرت فاطمه زهرا (س) فرمودند: ما نیز جزء منتظرانی هستیم که زمین و زمان در انتظار و اشتیاق ظهور شما هستند. سلام بر زمان آنگاه که اعلام می‌فرماید: منتظران آنچه در جام جانتان پنهان بود اینک بر صفحه ظهور آمده تا نقش‌ها را در ذخیره‌ها آشکار سازد. پس یاریم کنید تا رازی را آشکار کنم. اینک قلبم را که تقویم دورانی پنهان است می‌گشایم. زمانی که آیینه‌های حق قدم بر خاکی می‌گذاشتند که در تاب و تب حرارتی می‌سوخت اعلام می‌داشت ای گنجینه‌ی جانم مددکاری آمد تا مرا در این امانت یاری کند. او صاحب‌الزمان (عج) است و من شب و روز را در کنارش می‌گذرانم. پس پیشانی حق را بر بسترم می‌گستراندند تا توانم افزایش یابد.

پس بیایید در این شب مبارک دستان پر تمنایمان را به سوی آسمان احسان الهی بلند کنیم تا در ظهور دولت حقه مولایمان تعجیل بفرماید و با دستان ضعیفمان همچون حضرت علی اصغر (ع) دست پر قدرت امامت را گرفته و تا آخرین نفس رها نکنیم تا جاودانگی را معنا کنیم و برای برآورده شدنش فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۴ بهمن ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

سلام بر کعبه، بر زمانی که آغوشش را به روی خلیفه‌ی برحق پروردگار باز کرد که بر عزتش بیفزاید و اولین دم و بازدم زمینش در بهترین جایگاه باشد. او کیست که چنین مورد لطف پروردگار قرار گرفت و کسی را همتای او تدبیر نکرد که با عزت به دنیا آمد و زیست و در بهترین زمان و مکان رفت.

یا رب، بر ما بنما اسرار جانی را که توان عقل را در محاسبه‌ی نفس به فراموشی سپرد تا در نهان جانش فرمانروایی مقتدر را به تصویر کشد، کرسی خلافتش را برافراشت و پرچم اقتدارش را بر عالم وجود القا کرد و به اعضا و جوارحش فرمان داد تا فرمان برش باشند همگی اطاعت کردند پس فرمان را بر دیوان عدالت روحی مطهر این‌گونه نگاشت: مرا به نامی که دارم بشناس و از فرمانم اطاعت کن، اینک کاخ آن پادشاه مقتدر که در خاک زمین مدفون است جانش را به مدد می‌خواند و او پاسخ می‌دهد: شکر خالقمان را سزااست که ما را از زندان زمین به آسمان رحمتش فرا خواند تا بار دیگر فرمان‌بر خالق مدبر باشیم. چه با شکوه و عظمت است سلطنت پادشاه حاکم و امیری مقتدر که آمدنش برکت زمین بود و حکمرانی‌اش بی‌نظیر و جاودان و جایگاه آمدنش خانه‌ی خالقش و گهواره‌ی با شکوهش آغوش پیامبرش و تقوا و عدالت و ایمان مکتبش، رشادت و مردانگی نشان غیرتش و عاشقانه‌ترین سروده‌ها مناجات شب‌هایش پس سلام و برکات و تهنیت به روز آمدنش که امروز زمین و آسمان به شکرانه‌ی این نعمت الهی به سرور و شادمانی است چون حبیب و ولی و حجت و امین خدا جانشین پیامبرش، خزانه‌دار وحی‌اش، رازدار آیینش، امام برحق شیعیان امیر مؤمنان (ع) که دوست و دشمن در اوصاف کمالش متحیر و حیران مانده‌اند در کعبه متولد شد و به دنیا آمد تا به همه‌ی مخلوقات اراده‌ی خداوند کریم را در خلقت خلیفه نشان دهد. خلیفه‌ای که عزتش سایه‌ی خلقتی است که جاودانگی را معنا می‌کند که خود فرمود: ای مردم من در بین شما مانند چراغ در تاریکی هستم و هر کس از روشنایی من استفاده کند راه خود را روشن خواهد یافت و رستگار خواهد شد بنابراین

ای مردم بشنوید و به خاطر بسپارید و گوش‌های قلبتان را باز کنید و بفهمید. ولی واحسرتا که چنین نشد و چشم‌هایشان کور و گوش‌هایشان کر و قلب‌هایشان سنگ شد و عذاب دنیا و آخرت را بر جان ذلیلشان خریدند و دم از مسلمانی زدند و قرآن ناطق و اسلام راستین را در وجود گهربار ایشان به واسطه‌ی هوای نفس و حسادت و خودپرستی ندیدند و نپذیرفتند و در اغفال و گمراهی مردم از هیچ حيله و نیرنگی فروگذار نکردند.

ای منتظران فرزند گهربار امیر مومنان (ع) در این روز مبارک و همه روزه سر به سجده‌ی شکر گزاریم تا نعمتمان ظهور دولت امام عصرمان ابی‌صالح المهدی (عج) آشکار شود و عمرمان به برکت آن در خلقتی جدید جلوه‌گر شود تا اراده‌ی خداوند و پیامبر (ص) و امیر مؤمنان (ع) در برقراری حق و نابودی باطل محقق شود.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ بهمن ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت حضرت زینب (س)

خطبه‌ی این روز بزرگ را با فرازهایی از دعای پر برکت ام داوود آغاز می‌کنیم:

راست فرمود خداوند جلیل و جمیل و حمید و مجید که نیست معبودی جز او و اوست زنده و پایدار، بخشنده و بردبار، گرامی و بی‌شریک. بار خدایا حمد و ستایش تو راست؛ بزرگواری و عزت و شکوه تو را سزاوار است؛ فرمانروایی آنچه در زمین و آسمان‌هاست از آن توست.

خدایا درود فرست بر ملائک و مقربین، بر انبیاء و مرسلین و حضرت محمد (ص) خاتم نبیین، بر خاندانش، درودی بی‌شمار و بی‌پایان مخصوص گردان بر آنان بر جانشینانشان و شهادایشان بر هدایت کنندگان و عبادت کنندگان، مؤمنین و پاکان و پاکیزگان.

بار خدایا ای معبود من و آقای من، بر خواری و فقیری و بی‌نوایی‌ام دل بسوزان؛ منم دل‌شکسته و هراسان، بیچاره و بی‌پناه، دل‌سوخته و اندوهگین که به درگاه با جود و سخا و با کرامت چشم دوخته و پناهنده شده. از تو درخواست می‌کنم به احترام این ماه حرام و مسجدالحرام و رکن و مقام که بازکنی درهای احسانت را، بیامرزی گناهانم را، برطرف کنی سختی و مشکلاتم را، گوارا و شیرین کنی بر من عبادتم را، دور کنی از من فتنه‌ی زمانه و دشمنانم را، خوار کنی ستمگران و حيله‌ی کافران را، جدایی نیندازی میان من و فرمان‌برداری کردنت را.

بار الها زمان و مکانِ اجابت دعاهایم را نزدیک و آسان گردان برآورده شدنشان را.

آمین

سلام بر آتشی آنگاه که فروزان شد، از درونش ندای عشق به ملکوتِ عالمِ زبانه کشید و پاسخی آمد و فرمود: ای عبد من، به آغوشم بنگر و به راهی که تو را بر فرازِ محبتم

بر آن جاده‌ی نور، هدایت خواهم نمود تا گوشت و پوستِ جانِ مادیات به فغان آید و معترف شود که ای وای بر شعله‌ی فروزانی که جانم را در محبتش آن‌چنان سوزاند که به فغان آمدم که ای پروردگارم به ستمی که بر خود کردم ترحم کن تا بار دیگر در پیشگاهت به آنچه به من ارزانی فرموده بودی بایستم تا فرشتگانت مرا در تاجِ خلیفگی‌ام ببینند و آنگاه گواهی دهند که با علمِ این عشق، بیگانه هستند و درک آنچه در مقابلشان است را ندارند و من درحالی‌که جان شیفته‌ام را در قالبِ بندگی‌ات متلاشی نموده‌ام به ثنا بگویم به من بنگرید که من ذره‌ای هستم که به محبتِ خالقم محتاجم.

بله، حضرت آدم (ع) با فرزندانش، آنانی که عشق و بندگی را در قالب خلیفگی، در دنیا به نمایش گذاشتند و از این عشق، هر لحظه سوختند و از هجران، ناله‌ها سر دادند و برای رهایی از زندانِ دنیا لحظه شماری کردند و برای رسیدن به قرب الهی، جان و مال و فرزند را فدا کرده و سخت‌ترین مصیبت‌ها و دشواری‌ها را همچون کوهی استوار تحمل کردند. در قیامت همه‌ی ملائک و جنیان را با اشتیاق، به سجده در می‌آورند؛ از جمله‌ی این خلیفگان، حضرت زینب کبری (س) هستند که قلب مهربانشان، اقیانوسِ مهر را به برهوت تبدیل می‌کرد، عشقشان در بندگی، آتش‌فشان‌ها را به خاموشی مبدل می‌کرد و همین عشق بود که بر همه‌ی عواطف خواهری و مادری پیروز شد و آن‌همه مصیبت و غم و اندوه را همچون کوهی مرتفع و سربلند تحمل نمود.

چگونه می‌شود درباره‌ی حضرت زینب (س) سخن گفت؟ کلماتی نیست تا او را توصیف کند و عقل و باوری نیست تا او را درک کند. حقاً که دختریِ امیر مؤمنان و سرور عالمیان حضرت زهرا (س) شایسته و برازنده‌ی اوست و بس؛ کسی که برادران و برادرزادگان و فرزندان و همه‌ی بنی‌هاشم از مهر و عطوفت او سیراب می‌شدند و او را برای خود عزیزتر از مادر می‌دانستند.

باید باور کرد و یقین داشت که قلب حضرت زینب (س) از عجایب خلقت است؛ درحالی‌که به لطافت گلبرگ گل بود، برای رضایتِ الهی چنان محکم می‌شد که فولاد را

شرمنده می‌کرد. باید حضرت زینب (س) را شناخت و به او عشق ورزید همان‌گونه که مادر گرامی‌شان فرمود: عشق به زینب یعنی عشق به حقیقت پس حقیقت خلقت او رسیدن به نهایت عزت یک انسان در اطاعت از خالق خود است.

حضرت زینب کبری (س) که تربیت یافته در مکتب امیر مؤمنان علی (ع) و سرور عالمیان حضرت زهرا (س) هستند پس از نهضت عاشورا با مردم مدینه در مورد حال خود چنین سخن گفتند که:

«ای مردم مدینه، تربیت فرزندان در خاندان نبوت، ریشه از اصل آفرینش دارد و همراه شدن من و فرزندانم و برادرم و برادرزاده‌هایم در سفری که در آن با کفر و زشتی مبارزه کردیم و توانستیم تا لحظاتی را برای خودمان جاودانه کنیم که حرارت حق را در وجودمان احساس کنیم و شمشیر را بر فرق باطل بکوبیم. من هنگامی که سر خونین پدرم امیر مؤمنان را در آغوش گرفتم چشمان خود را گشود و فرمود: زینب جان، تو را برای تحمل مصائبی تربیت کردم که تحملش برای عموم مردم سخت است پس منتظرم تا دست پرورده‌ی خویش را در جامه‌ی عزت ببینم.

پیشانی پدر را بوسیدم و خود را آماده‌ی پذیرش مسئولیت‌های بزرگی کردم، آنچه داشتم را در اطاعت الهی قرار دادم و در کنار برادرانم آشیانه‌ی وحی الهی را به محل مبارزه با شیطان‌های نفس مبدل کردم و عمرم را در آنچه به من سپرده شده بود سپری کردم و در حماسه‌ی عاشورا دیدم از ناباوری‌های رسالت جدم و دلم زخم خورد بیشتر از زخمی که شهدا برداشتند، زخم آنان با استقبال جدم رسول خدا التیام یافت ولی زخم‌های من را کسی مرهمی نگذاشت».

حال در این روز بزرگ ما نیز به دامن بانو و سرور عالم امکان حضرت زینب (س) چنگ می‌زنیم و با ناله‌ای که زمان، شاهد آن است تمنا می‌کنیم که: ای ریشه‌ی نبوت، شما را پرچمدار کاروانی می‌بینیم که مصیبتش، جهل جاهلان بود. ای دخت امیر مؤمنان، تنهایی و غربتمان، رمقمان را برده؛ ای دخت پیامبر (ص)، شما شاهد زمان ما هستید پس به فریاد امت جدتان برسید که امامشان را دوست دارند و یادش را فراموش می‌کنند، اگر کیسه‌ی زری بیابند شمشیر را به طرفش نشانه می‌روند و مانند نمرود، تیر

را به آسمانِ جهلشان می‌اندازند تا خورشید را هدف قرار دهند غافل از اینکه خود را خاموش می‌کنند چون مولا و سرورمان صاحب عصر و زمان با وعده‌ی خدا، جاء الحق و زهق الباطل هستند اگرچه باطلان را خوش نیاید.

حال دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها به حرمت بانوی مکرم، حضرت زینب (س) ما را حق‌بین و حق‌مدار و حق‌گو، قرار بده.

بار الها ما را در جهاد با نفس، پیروز کن و صبر و استواری حضرت زینب (س) را الگوی ما قرار بده.

بار الها در ظهور دولت حقه‌ی امام زمان (عج) که آرزوی همه‌ی حق‌مداران مخصوصاً عمه‌ی گرامی‌شان حضرت زینب (س) بود تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۶ بهمن ۱۴۰۱

خطبه‌ی شهادت امام موسی کاظم (ع)

خداوندی را می‌ستاییم که زمین و آسمان را در شش روز بیافرید و سپس بر عرش پرداخت. حکم‌فرمایی‌اش بر همه‌ی هستی در لحظه، لحظه و ذره، ذره مستولی است. ستارگان و کهکشان‌ها و برگ درختان و سلول‌ها همه و همه در ید قدرت بیکران اوست پس خدا را حمد و سپاس می‌کنیم به واسطه‌ی آفرینش هستی و نظارت و تسلط همه‌جانبه‌ی آن پس باید که آدمی چشمی بینا و دلی روشن داشته، آن را درک کرده، او را در هر صبح و شام به بزرگی و عظمت بستاید. شکر پروردگار کبریایی، قدرتمند و آفریننده که خود فرمود: بزرگوار خدایی که سلطنت ملک هستی به دست قدرت اوست و بر هر چیزی تواناست. خدایی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدام یک نیکوکارتر است و او مقتدر و آمرزنده‌ی گناهان بندگان است. بندگان که همواره حیاتشان را با انوار پروردگارشان جاودانه می‌سازند و دست محبتشان را بر جان‌هایی می‌کشایند که مودت را جز به عمل نمی‌آریند و همواره از پیامبر و اهل‌بیتش یاری می‌جویند.

سلام و درودی بیکران بر حضرت محمد (ص) که قرآن کریم، گنجینه‌ی الهی را در دستان توانمندش بر خاکیان از عرش افتاده عرضه نمود. ای به زیر افتادگان از نعمت‌های بی‌شمار پروردگار، شما را مژده باد تا بار دیگر در سایه‌ی عزت پروردگار راه خویش را بر کرسی آسمان‌ها بیابید و بر سال‌های غربت نهیب وصلی مبارک را مژده دهید. افسوس که جان آدمیان به ذلت زمین خو گرفت. افسوس شیطان در جانشان همانند ریسمانی محکم بر دست و پایشان بسته شد. قدر انفاق پیامبر و اهل‌بیتش را نه تنها نشناختند بلکه به دشمنی با آن‌ها برخاستند که در این شب به سوگ شهادت یکی از این گوهران الهی در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان امام هدایت، صاحب علم و دیانت و تقوا، خزانه‌دار دانش پیامبران، معدن وحی و صاحب علم یقین، عابد و زاهد، مولایمان امام موسی بن جعفر (ع) که رحمت خدا و برکاتش بر او و بر پدران و فرزندان گرامی‌اش باد.

امام موسی کاظم (ع) سالها سخت‌ترین شرایط زندان را تحمل کرده تا حق پایدار بماند و باطل رسوا شود و راه و رسم حق مداری و حق جویی را امت مسلمان مخصوصاً شیعه بیاموزد که تا چه اندازه باید در مقابل ظلم و ظالم و فساد و نفاق ایستادگی کرد و از آرمان‌های اسلام و شیعه دفاع کرد و فداکاری نمود و ثابت کرد عزت و مقام والای امامت را نه زندان هارون، نه کاخ مأمون، نه پرده‌ی غیبت می‌تواند کمزنگ کند. امامت همیشه برای یاری و هدایت با انسان‌ها همراه بوده و هست فقط آدرسش فرق کرده. زمانی در تبعید، زمانی در زندان و کاخ و زمانی در غیبت و این ماییم که آدرسش را با وجود اینکه قرآن کریم به آن اشاره دارد گم می‌کنیم. آدرسش همان است که در داستان حضرت یوسف (ع) در تعبیر خواب آن دو زندانی به آن اشاره شد که روزی‌ات را که همان ایمان و تقوا و بهره‌مند شدن از وجود با برکت امامت است را محکم نگه‌دار تا نامحرمان و فاسدان باورهای آن را از تو نگیرند و شیرهی جانت را که همان معرفت و ایمان و ارادت و توسل به وجود امامت است را به ظالمان نده که گم‌گشته و پریشان خواهی شد.

بفرموده‌ی سرور عالمیان حضرت زهرا‌ی مرضیه‌ی (س) امامت، انسان‌ها را از کرامت عطایی پروردگار که در گنجینه‌ی جان‌ها به امانت گذاشته شده آگاه نموده و در رسیدن به آن مرتبه یاری می‌کنند و دوران‌ها شاهد این هدایت هستند. در پذیرش و برخورد انسان‌ها با این نعمت الهی پروردگار اطاعت گرانس را به وعده‌ی شیرینی مژده داده و آشکار شدن این نعمت آن زمان است که دولت حق‌هی پروردگار عالم بر عرصه‌ی زمین حکومت کند، حقیقتی از پشت پرده‌ی غیب الهی آشکار گردد که حق‌طلبان را بر ضیافتی آسمانی مهمان کند. در آن ضیافت نقاب دنیایی از چهره‌ی فرزندان رسول الهی کنار زده شود و همگان پشت آن نقاب را ببینند و از پروردگار تقاضا کنند که مردمک چشمانشان از حرکت بایستد تا هرگز جز به آن نعمت به نعمت دیگری نظر نکنند.

مشخصات مردمانی که سعادت دارند در آن دولت زندگی کنند مبتنی بر دو اصل است. اولین مشخصه‌ی آن را از این‌های دعای ندبه می‌توان دریافت که در آن دولت

جایی برای زورگویان، سرکشان، گردن کشان، گستاخان، گمراهان، بی‌دینان و ستمگران نیست و ستم، تجاوز، کج روی، شرک، دورویی، هوی و هوس، دروغ و بهتان در آن اثری نیست. در عوض، حدود قرآن و سنت پیامبر جاریست. تقوا و پاکی و ایمان در دلها و عملها جا گرفته و بر آن استوار است.

دومین الگو یاران اباعبدالله (ع) در صحرای کربلا هستند. آنانی که ماندند.

همه‌ی این موارد به رهبری امام عصر به سامان می‌رسد ولی ما هم می‌توانیم زندگی خود و تربیت فرزندانمان را در حال حاضر به آن نزدیک کنیم. مخصوصاً ما عاشقان و منتظران کوی مقدسشان که از عنایت خاصه‌ی ایشان برخورداریم. و در این راستا از وجود مقدسشان مدد بگیریم و برای برآورده شدنش فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۲۸ بهمن ۱۴۰۱

سلام بر ساعاتی که انتظار را معنا می‌کند. قلب زمان در سینه بی‌قرار است. بار دیگر آسمان مکه مزین به انواری اسرارآمیز است تا زمین جان‌ها را از اسارت شیطان نفس برهاند. صدایی دل‌نشین نام مبارک پیامبر را می‌خواند، محمد (ص)! پیامبر پاسخ می‌دهد، بله! می‌فرماید: به آسمان نگاه کن، همه هستی منتظر است تا مولود مبارک را در جانت جای دهی. قلب مطهرش به تپشی خاص در سینه بی‌قرار است. بار دیگر صدا در غار می‌پیچد: بخوان به نام پروردگارت که خلق کرد انسان را از خون بسته تا قدرت خلیفه بر همگان آشکار گردد.

اینک سال‌ها از آن لحظات باشکوه می‌گذرد. قرآن در فضای دهان‌ها می‌پیچد ولی از گلو پایین نمی‌رود مانند بغضی گلو را می‌فشارد. تلاوت کننده‌اش را مورد خطاب قرار می‌دهد: بخوان بنام پروردگارت که تو را از جهلی خطرناک به قله‌ی سعادت خوانده است و تو در جواب، نور را در سیاه‌چال جانت به بند می‌کشی. جان ذلیل خویش را به هر صورت که دوست داری می‌آرای. سوره‌ی منافقین را تلاوت می‌کنی ولی نفاق وجودت را درمان نمی‌کنی. در عصر کنونی که کفار قرآن را در آتش امیالشان به آتش می‌کشند مسلمانان در نقاب نفاق و دورویی به میدان مبارزه می‌آیند تا از کتابی محافظت کنند که در آتش امیالشان سوزانده‌اند.

وای بر عصری که پیامبرش فرمود چگونه خواهد بود که مردمان برای سوزاندن فرامین الهی هیزم تهیه می‌کنند. هیزمی که وجودهای افسون شده از شیطان نفس آن را به میدان می‌آورد تا تماشاچیان شاهدهی باشند بر دینی که از درون‌ها تهی گشته و منتظر دولتی است که بر سرش سایه‌ی آرامش بیفکند. مسلمان نمایانی که نشانی‌شان را کتاب آسمانی بیان فرموده. آیه‌ی ۱۰۰ سوره‌ی مائده که می‌فرماید: بگو ناپاک و پاک برابر نیستند هرچند فراوانی ناپاک تو را به اعجاب افکند. پس ای خردمندان از خدا بترسید. باشد که رستگار گردید.

عید مبعث به معنای مبعوث شدن جان‌ها به طرف حقیقت آفرینش خودشان است. همان سؤالی که از همگان پرسیده خواهد شد. تو کی هستی؟ چگونه با جانی بیگانه شده‌ای که هزاران نعمت را در خود مخفی نموده و اجازه رشد و نمو و بارور شدن را نمی‌دهد. ساعات هدایت به غروب می‌رسد و باز جان‌ها در بند اسارت باقی می‌ماند. مبعث حرارتش را آشکار می‌کند. عاشقان را به ضیافت خویش می‌خواند. بیایید بر سفره‌ی من مهمان شوید. من طعامی را آورده‌ام که هرگز پایان نمی‌پذیرد، احسانش قطع نمی‌شود، معرفتش فروکش نمی‌کند، دریای رحمتش بر کسانی که به دنبال روزی هستند پر نعمت است. از برکاتش جانتان را بیفروزید تا صدای پروردگارتان را از آیاتش بشنوید که می‌فرماید: من با بندگانم مهربان هستم. با آنانی که دین خویش را بازیچه و لهو قرار ندهند و در طلوع‌ها و غروب‌ها ذخیره‌ی عالم را به مدد بخوانند تا انوار قرآن ناطق در عالم آشکار گردد. سیاهی و تباهی جهل از میان برود و دولت حقه، حق‌مداران را به مدد بخواند تا عالم به نور اخترش بیفروزد و منتظران واقعی در قلب‌هایشان حرارتش را حس کنند و او را بخوانند به نوای:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی اعیاد شعبانیه

۴ اسفند ۱۴۰۱

شکر پروردگار را که زبان را منشأ حرکت قرار داد تا همگان به ستایشش سر تسلیم فرود آورده و او را در بزرگی نامش بستایند همان نامی که جام جان‌ها از آن سیراب شد. زمین و آسمان به جنبش درآمد. اصوات در عالم گویا شد آنگاه صدا معنا پیدا نمود آفریده‌ها به سخن درآمدند تا خالق را بستایند که همواره ضربان حیات به دست پر جلالتش از مرده بیرون آورده شد تا یحیی و یمیت شناخته شود پس زنده عظمتش را درک کرد و در محور بندگی قرار گرفت و مرده از شمارش خلقت بیرون آمد پس می‌ستاییم پروردگار کریم را که شکر و ستایشش حیات و عزت است و سرفرازی و سعادت و بندگی‌اش وجود را پاک و لبریز از عشق و نشاط می‌کند و زمان در خود برگزیدگانی را به‌عنوان گنجینه به یادگار حفظ فرموده که حیات و عزت ابدی را یافته‌اند و در سایه‌ی رحمت پروردگار آرامیده‌اند همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرا (س) فرمودند: سلام بر جان‌های مطهر همانانی که پروردگار فرمود آنانی که با مال و جان و فرزند در راه خدا جهاد می‌کنند مزدشان با پروردگارشان است پس در دایره‌ی انتظار به ندای خالقشان پاسخ می‌دهند یا رب آن زمان که سلولی بیش نبودم مرا در آغوش رحمت پرورش دادی با جمالی که نامش را خود برگزیدی اینک به درگاه پر جلالنت عرضه می‌دارم که جام جانم مملو از عشقی است که خود فرمودی بهشتیان از جام‌هایی می‌نوشند که آغشته به کافور است تا از شرابی مست شوند که وعده‌ی پروردگار است.

بله چه زیباست این فرمایش سرور عالمیان و چه مصداق است بر میوه‌ی دل و نور چشمانشان فرزند گرامی‌شان سرور آزادگان و عاشقان اباعبدالله الحسین (ع) که عشق و بندگی‌اش را با همه‌ی داشته‌های خود به پیشگاه پروردگار عرضه داشت و این عشق آتشین را از الست و زمان سلولی خود به همراه داشت و در کربلا آن را به زیباترین صورت به نمایش تاریخ گذاشت که ما در این شب مبارک به میلاد پر از خیر و برکت ایشان در این خانه‌ی نور حضور داریم. همچنین شادمانی ما به میلاد فرزند گرامی‌شان

سید الساجدین و زینت عابدین امام علی بن الحسین (ع) افزوده شده ایشان عشق و بندگی را در قالب سروده‌ها و مناجات‌های عاشقانه به پروردگار کریم ابراز داشتند. حمد خدای را که درهای نیاز را جز به حضرتش بر ما بست و خاندان رسالت را از غیر خود از همه‌ی عالم بی‌نیاز کرد پس چگونه از عهده‌ی ستایش او توانیم برآمد. حمد خدا می‌گوییم همان‌گونه که مقرب‌ترین فرشتگان او بهترین خلق او بر ذات پاکش حمد کنند، حمدی که پسندیده‌ترین ستایشگران حضرتش به جا می‌آورند، حمدی که بر تمام ستایش‌ها برتر گردد همان‌گونه که پروردگار ما بر تمام خلائق برتری دارد.

این بود گوشه‌ای از مناجات‌های دل‌نشین و پر از عرفان و توحید امام سجاد (ع) همان‌گونه‌ای که پدر گرمی‌شان به ایشان فرمودند که همه‌ی هستی مشتاق شنیدن آن‌هاست همچنین این روزهای فرخنده و مبارک مزین است به میلاد اسوه‌ی شجاعت و رشادت و تقوا و ادب، ابوالفضل العباس (ع) که رسم عشق و اطاعت از امامت را به یادگار تا قیامت از خود به جا گذاشت. چه پیام دل‌نشین و شیرینی به ما فرمودند که ای یاران پدرم امیرمومنان (ع) پرده‌ی غیب را گشود و من را صدا زد عباس بیا می‌خواهم یارانمان را در زمان‌های آینده بشناسی و من مشتاقانه به تماشای سیمای یارانی نشستم که همانند حمزه سیدالشهدا منتظرند تا وحی الهی از راه برسد و آنان گلوی کفر را آن‌چنان بدرند که نشانشان در زمان باقی نماند پس همانند حمزه مقابل باطل بایستید و سخن زیبایش را که می‌گفت اگر قدرت دارید مرا بکشید نه سینه‌ی وحی را مجروح کنید پس دست شیطان را از سینه‌تان بردارید تا جایگاه تخت سلیمان شود و یقین بدانید چهره‌ی شما در بیعت امامتان برای شهدای راه حق آشکار است.

بله زبان‌ها قاصر و قلم‌ها عاجز از وصف این گوهران دل‌باخته و عاشق الهی است بی‌شک این وصف حال آن‌هاست که به پیشگاه خداوند فرمودند که ای پروردگارم آن زمان که فرمان دادی از دامن پر مهرت جدا شویم به حلقه اشکی دامن پر جلالت را گرفتیم و به کوچکی و خواری خویش معترف گشتیم پس عرشیان به گدازه‌های این عشق بر ما گریستند و جان عالم در پوسته‌ی خویش نگنجید پس در لرزش‌های سخت کوه‌ها را در هم پیچید و دریاها را به خروش درآورد.

اینک در این روز ضمن عرض تبریک و تهنیت به وجود مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدران گوهربارشان به ساحت قدسی‌شان به تمنا ابراز می‌داریم: ای عصاره‌ی نبوت و امامت شما وارث همه‌ی حسنات پدرانانتان هستید ما در این زمانه‌ی پر از فتنه و فساد و کفر و نفاق سخت دل‌تنگ شما و اجداد طاهرینتان هستیم تا از این همه صد رنگی‌ها و نفاق و فساد و بی‌دینی‌ها نجات پیدا کنیم که امیر مؤمنان علی (ع) آن را توصیف فرمودند: که کجا رفتند آن افراد پاک و صالح و کجا رفتند آزادگان و پرهیزکاران و آن سوداگرانی که آن همه در سوداگری دقیق و امین بودند و آن‌ها که آن همه به دین به خود علاقه داشتند آیا جز این است که همه‌ی آن افراد پاک به این دنیای دنی پشت کردند و رفتند و جای آن‌ها را کسانی گرفته‌اند که دریغ از لب‌های انسان که برای سرزنش کردن آنان به هم بخورد. فساد طوری آشکار شده که نه کسی هست که آن را تغییر بدهد و نه کسی که از آن جلوگیری نماید. لعنت خداوند بر آن دسته از امرکنندگان معروف باد که خود ترک معروف می‌کنند و لعنت خداوند بر آن دسته از نهی‌کنندگان از منکرها که خود مبادرت به ارتکاب منکر می‌نمایند.

بله پدر گرامی‌تان چنان از عصر ما سخن گفتند که کافی است کمی به اطراف خود نظر کنیم تا به واقعیت آن پی ببریم. ای منجی عالم بشریت، ای برپا کننده‌ی کرسی عدالت به فریاد ما منتظران دولت حقه‌تان برسید که باطلین و منافقین دنیا را بدون صاحب فرض کرده تک‌تازی می‌کنند. ای صاحب عصر و زمان به فریادی که از دل منتظر و سوخته‌ی ما برخاسته برسید.

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۶ اسفند ۱۴۰۱

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

سلام بر ساعاتی که در خود اسرار عالم را چونان صندوقچه‌ای به سینه می‌فشارد تا خبر از میلادی دهد که جان‌های عاشق را بر سر سفره‌ی احسانش مهمان می‌کند. نامش چونان جد بزرگوارش ظلمت کفر را می‌شکافد. آسمانیان به استقبالش می‌شتابند. ای صاحب زمان‌ها و دوران‌ها خاک زمین بر خود می‌بالد که آغوشش را بر میلادی بگشاید که میراث دار رسالت انبیاست.

امروز فرزندی از خاندان ابراهیم (س) می‌آید تا بت‌های درونی و بیرونی بشریت را آن‌چنان در هم کوبد که زمان آن را به خاطر نیاورد. امشب جان‌ها مسرور نجاتی است که در باطن وجودش به همراهش از الست آورده؛ آنگاه که پروردگار فرمود همگی پایین بروید. صاحب‌الزمان (عج) اعلام فرمود: یا رب، در آن ظلمات و تنهایی خورشید وجودها نیاز به انواری دارد که جایگاه خویش را بشناسد و آن انوار امامت بود که جان‌های عاشق را در خود جای داد تا قلب‌ها از تپش نامشان از مرگی نجات یابند که هر لحظه در انتظارشان است.

دست‌های منتظر به سویش بالا آمده، ای وارث رسالت انبیاء به اُمت خویش نظر کن که دین خویش را پاره پاره کرده و به دورش به جشن و پای‌کوبی پرداخته. زینت جانش را در آتش هوس‌هایش ذوب نموده تا خدایی را بسازد که خود برای خویش برگزیده. وای بر این جهلی که علمش لحظه‌ها را متحیر نموده. توان مغزی که سرعتش زمان را اسیر خویش کرده درحالی‌که ثروتش را در آتش جانش سوزانده و منکر خلقتی شده که او را از یک سلول ضعیف به انسانی کامل تبدیل نموده، کفری که مزرعه‌ی جان‌ها را به‌مانند انگلی خطرناک در برگرفته تا ریشه‌ی وجودها را از درون ساقه‌ها بچود. قلب‌هایی که سیاهی و تباهی را برای صاحبان خویش به ارمغان آورده. دین‌داری در چشم همگان به بلایی تبدیل شده که در تمام دوران‌ها نظیر آن یافت نمی‌شود.

امشب حکایت شیرینی را در خود ذخیره نموده تا جهادگران زمان را به بزمی شیرین مهمان کند. همانانی که دین خویش را بازیچه و لهُو قرار نداده‌اند بلکه با تمام وجود کوشش می‌کنند تا خود را از ظلمت افکاری که مانند ویروسی خطرناک جان‌ها را تهدید به مرگ می‌کند نجات دهند. پروردگارش را به وعده‌ای بخوانند که خود فرموده: آنچه برایتان باقی گذاشتم بهترین نعمت است. جانتان را در فروغ انوارش از سیاهی و تباهی نجات دهید تا عظمت دولتی را درک کنید که منتظران خویش را با نشانی‌هایشان می‌شناسد. چشم‌های منتظری که همواره به راهی می‌نگرد که در آن جزء حق حکومت نمی‌کند و او حق را می‌خواند تا گلستان وجودش به عطر و بویی معطر شود که اینک در محضرش نشسته است تا چلچراغ جانش را به نور اخترش بی‌فروزد و با قلبی که در تپشش هر لحظه او را خوانده به نوای:

اللهم عجل لولیک الفرج

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ اسفند ۱۴۰۱

دل نوشته‌ی آخرین دعای ندبه سال

لَيْتَ شِعْرِي ...

مولای ما! چگونه دنبال شما بگردیم درحالی که شما همه جا حضور دارید. این ماییم که زمین‌گیر هستیم و شما همه‌ی اعمال ما را می‌بینید. یک نظر و عنایتتان ما را زنده کرده، به روح و جانمان شادابی می‌دهد. بهار زمانی برایمان زیباست که آرزوی همیشگی ما، ظهور عدالت و حاکمیت توحیدی، پیروزی حق و زدودن چهره‌ی باطل از جامعه‌ی انسانی باشد که تنها در آن صورت بهار برای همیشه در زمین جاودانه خواهد شد.

در آستانه‌ی ظهور زیبایی و طلوع عظمت خداوندی بر چهره‌ی زمین، خداوند کریم و جلیل و جمیل را سپاس می‌گوییم برای سالی که گذشت. سالی که پر از رحمت و نعمت و هدایت برای ما بود و عاجزانه از او در برآورده شدن آرزو و درخواستمان که همانا تعجیل در فرج مولایمان امام عصر و زمان، اباصالح المهدی (عج) است یاری و مدد می‌خواهیم که خود فرمود: ای بندگانم، همواره بر سر سفره‌ی احسانم شما را از آنچه آفریده‌ام متنعم خواهم کرد پس منتظر بمانید دست یاری پروردگارتان نزدیک است پس ادعونی استجب لکم را همانند راهی فرض کنید که انتهایش دولتی است که رنج‌ها در آن به فراموشی سپرده می‌شود و جان‌ها از قید اسارت آزاد گشته و به معنای تاج و تختی پی ببرید که همواره در جانتان به امانت است.

پس ای مهمانان کوی عشق دستان منتظرتان را بگشایید تا حق آن را بفشارد. باطل افسانه گردد و آنچه در زمان بماند قلبی باشد که به حق عشق می‌ورزد نه به نام حق بلکه او را در غالب هدایتگری می‌بیند که مدالش را برای بندگی پروردگار بر گردنش آویخته است.

بله مولای ما، آمدن بهار و بوی گل‌هایش نیاز به وجود مقدستان را بیشتر کرده و ما را سرمست بوی گل وجودتان که همان بوی حق است نموده. جانم به فدایت. آیا چشمان

منتظرمان در این سال به جمال منور شما روشن خواهد شد و فراق و جدایی ما به وصال شیرین بدل خواهد گشت؟ آیا درون سوخته از انتظارمان با دستان مبارکتان، با جام آب خوش گوارتان سیراب خواهد شد؟ که سخت شده روزگارمان در هجرانتان. ما تشنه لبان در کویر هستیم که آب می‌خواهیم نه سراب. سرابی که در این زمانه در لباس حق جولان داده، گل‌ها و شاخه‌ی وجودها را به خزان تبدیل می‌کند درحالی‌که پروردگار در کتاب آسمانی قرآن می‌فرماید: اوست خدایی که از آسمان باران فرستاد و بدان باران هرگونه نباتی را رویاندم. به میوه‌هایش آنگاه که می‌رسد بنگرید که در آن عبرت‌هاست برای آنان که ایمان می‌آورند و سینه‌ی انسان هزاران گل خوشبو از عشق به پروردگارش را در خود می‌پروراند تا نماز و عبادتش در جانی ذخیره شود که ریشه‌ی هزاران تپش عاشقانه است. از لحظه‌ای که قلبش حیاتش را اعلام می‌کند تا لحظه‌ای که از حرکت باز می‌ایستد و به دل خاک می‌رود تا از انوار با برکتش نهال‌های زیبایی به بار بنشیند. گلستانی که ظاهرش قبر است و باطنش باغی غیرقابل توصیف.

اینک ما نیز می‌رویم که به یاری خداوند کریم و عنایت خاصه‌ی مولا و سرورمان، خلیفه‌ی هستی، قلب عالم امکان، ابوالصالح المهدی (عج) سالی را آغاز کنیم با این باور و یقین که این خانه‌ی کرامت به برکت وجود مبارکش با نرم باران‌های مدام همیشه بهاری است و با شکوفه‌های حق و علم و معرفت و عرفان هر روزش پربرتر و شاداب‌تر از روز قبل باشد و ما اجازه ندهیم تا هوای همیشه خزان و پاییز جامعه آن‌ها را پژمرده کند و از پروردگارمان به تمنا بخواهیم که سال آینده را سال ظهور دولت حقه اراده فرماید و ما را از کفر و فساد و نفاق زمانه نجات فرماید و برای برآورده شدن آن یک‌صدا فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج